

Matinéeernas
kung

Arrendals Scenarios

POSTER: ADRIAN P.

MATINÉERNAS KUNG

Film 1. i "KASPER-TRILOGIN" ; 2 : "GRILLADE GRODOR" ,
& 3 : "BLUNDA OCH FALL BAKÅT !"
Introduceras i Manusets slut

Presentation av Personer & Platser , varuti Intrigen anas ...

KASPER TAHL - Tidig tecknare , senare Animatör .
Bor i Österhamn ; är 13 år , 1955 . Detta är hans berättelse .

VIOLA TAHL - Den 15-åriga modern , enligt
skvallret : "Nattviolen" . Blomsterbiträde i "Gullvivan" senare i
"Hovblomsterhandeln Orkidé" . Aspirerande Sångartist . 28 .

SIMON TAHL - Trädgårdsmästare på Ekhamra Slotts
Orangeri . "Tattarn" i folkmun . 45 . Invandrad från Belgien .

KONRAD OLSHAMMAR - Född Olsson . Fängelsekund &
Dragspelare . Kaspers pappa (?) . 31 .

EMANUEL OMBERG - Direktör och f.d. Gulaschbaron.
Ägare av blomsterkiosken "Gullvivan" . Livsnjutare .
Kaspers far (?) . 66 .

ELSA JONSDOTTER - Förestår Caféet , Omberg och dennes
Alphydde-ruckel . Maffigt fruntimmer som sitter
på hemligheter . 73 .

"DIE GRETA" KASUPSKI - "Hälardrottningen" på Baltic bar &
Hotell i hamnen . Garbo-wannabe . Okänd ålder .

ELINA KASUPSKI - Dotter till ovanstående . Kaspers polare.
Allt-i-allo-slavinna på "Lushotellet" och "Syltan" . 18

TOMMY KARLKVIST - Jobbar på ilgodset . Biomaskinist och
Filmfantast . Vän till Kasper och mer än så till Elina . 22 .

SONYA CHARLOTTA AF AXELLE - Grandios uppkomling och
Slottsfru . Äger fastigheten "Miljonpalatset" inne i staden .
Intrigant Kacklare & Kucklare . 55 .

RUTGER AF AXELLE - Hennes man . Ryttmästarn på
Ekhamra . Kulturell festfixare och biblioteksensling .
Juste själ . 68 .

ALEXANDER AF AXELLE - Deras son och Arvtagare . Förestår
"Hovblomsterhandeln Orkidé" . Kaspers pappa (?) .
Mammas gosse . 35 .

NOTARIE SKOGREN - Alltid hungrig Lagvrängare .
Oftast med feluttalat Efternamn .

HELMUT GRIMMWALD - Innehavare av "Biografiska Teatern" .
Judisk flykting . Tysk imitator till 1938 . 82 .

GREGGER GRÖNLUND - Murvel i populära skandaltidningen
Österhamns-bulletinen . 43 . Usel Rimsmed .

FOTOGRAF SVENSSON - "Halvan" till Grönlunds "Helan" .
Tidigare i Naturist-branschen . 58 .

MEDLEMMAR I "FLORAS VÄNNER" - Uppsnofsade vid den
beramade Jubelfesten i Konsertsalongen .

NIELS AMBER - Dansk rymling som blir Niels vän på
Segelskutan HOPPET . Fadern Jacob , redaktör på Köpenhamns
tidning . Drömmande kompositör . Sonen alltså ...

KAPTEN SEGERSTRÅLE & STYRMAN KARLSSON - För befälet
på uppfostringsskutan "Hoppet" . Prima Manschauvinister !

RAINER OCH ERICA : Grimmwalds vänner utanför Hamburg som hjälper Kasper och Niels på flykt . Tragiskt förflutet , han uppfödare av schäfrar för Koncentrationsläger . Hon fånge där .

Ytterligare aktörer som dyker upp : Fängelsepastorerna Helgemark och Lammhage , Tågsservitör Filip , Furir Svenne med Bassar , Hovmästare Condé samt diverse Rucklare och Societet .

Huvudhandlingen : 50-tal . Tillbackablickar : 30 & 40-tal .

NÅGRA FRAMTRÄDANDE SPELPLATSER

CENTRALSTATIONEN - En gräddbakelse vid Östra Stambanan innehållande krokan-byggen till caféer och kiosker . Artonhundratals park på ena sidan , Slum på den andra .

ALPHYDDAN - Ombergs förfallna f.d Varieté-lokal från en Industriutställning . Numer kåkstad och industriområde . Kaspers spännande vilda väst . De förbjudna Hamnkvarteren alldeles inpå .

MILJONPALATSET - Innehöll : "Hovblomsterhandeln Orkidé" och "Biografiska Teatern" . Grimmwalds våning och omsider Violas enrummare i källarplanet . Låg vid stadens torg omgiven av inte fullt så imposanta byggen .

EKHAMRA SLOTT - Med orangeri och handelsträdgård , omgivet av kanal och insjö . Axelles sommar-residens .

BALTIC BAR OCH HOTELL - Bordell med brottslighet & dans i Hamnens inbjudande smugglar-revir .

HÖGRE ALLMÄNNA LÄROVERKET - Sekelskiftesborg i den förnämre stadsdelen . Huvudroll i "Grillade Grodor" .

STADSHOTELLET - tvärs över från miljonärspalatset . Med billig krog och förnäm festvåning ; Konsertsalongen .

FÄNGELSET - Smutsiga takfönster avslöjade en mörk dalgång
för andlig & kroppslig föda . Omgivande cellvåningar .

ÖSTERHAMN - Var på femtiotalet en lagom stor stad för
anonymitet trots att alla troddes sig känna alla . Den förnäma
Centrumkärnan låg kuperat med gator ner mot ån som vidgade
sig till en smal hamn , station , industri och arbetarbostäder .

Lantidyllen alldeles runt hörnan .
Någonstans i mellersta landets ostsida .

Utflykter runt Östersjön och i efterkrigstidensTyskland ...

* * *

MATINÉERNAS KUNG

FÄNGELSET / TÅGET TILL ÖSTERHAMN - Lucia
1955

Upptoning : En tramporgels skavda änglar broderade på dess
pedaler . Ett par fängelsekängor in i bild . De börjar trampa ...
orgeln suckar luft ...

Kameran förflyttar sig sakta bakåt och avslöjar den stora
fängelsehallen med cellkorridorer i två plan . Ett blekt
morgonljus från takfönstren förmår inte skingra mörkret .
Inte heller de svaga glödlamporna . Några levande ljus vid ett
improviserat altare och en glest barrig gran avslöjar den
fångklädde mannen vid orgeln .

Orgeln pustar sig trevande genom psalmen "Guds klara sol går
åter upp" . Omsider dränks den i ljudet av skramlande lås ,
knarrande dörrar och det taktfasta stampandet av
arbetskängor . Mumlande kommandon från Plitar och enstaka
åsk-stötar när batonger slås mot järnräck .

Pastor Helgemarks kappa sveper förbi samtidigt som skuggorna och skepnaderna av fångarna förflyttar sig ner mot pall-bänkarna . Ur en dörr i fonden kommer ett stapplande luciataåg bestående av någon Matmadam som Ljusdrottning och några Plitar i stjärngosse-strutar .

Prästen tystar de plötsliga skratten och applåderna . Hans armviftningar åstadkommer en magnifik nysning , följt av ett hostanfall , och i det följande talet upprepade snörvlingar ... Skramlet från bänksittningen tystnar med orgeln .

PRÄSTEN : Man kallar er ... KALLAR ER ! ... Samhällets Olycksbarn ! OLYCKSBARN ! En gång var ni ... ni var ... små oskyldiga just barn ... i en ond värld ... en ond värld där djävulen lockade med allsköns frestelser ... frestelser ... FRESTELSER ! Icke alla av er hade en högaktad fader , en älskad moder ... GODA KAMRATER !
Som i den allsmäktige gudens stora nåds och skönhets änglaljus ... skänkte er de tio budordsn . Det reglemente som också våra fängelsevårdande myndigheter anammat för att uti era förtappade själar ...

Texten tonas , blandas med Luciasången från orgeln , kvartetten och den hostande pastorns falska stämma ...

Förtexterna är nu avklarade och i en övertoning har tiden gått . Och mens vi betraktar de trött uttråkade fysionomierna hos fångkollektivet , ser kvartetten svansa ut , så tar pastorn åter till orda efter att ha snutit sig i kaftanen bakom ryggen .

PRÄSTEN : Idag öppnas porten ... porten till friheten ... FRIHETEN ! för er olycksbroder Konrad Torbjörn Sverker Olshammar , född Olsson , med personnummer 19250804-3450 , fångnummer 314 , som nu sonat sina senaste brott ... och nu erhåller samhällets förlåtelse ... FÖRLÅTELSE ! Och anträder den smala vägen till försoning med människan och dess högsta väsen . Vi ska bedja för honom .
Stå upp du befriade !

Nu reser sig Konrad , mannen vid orgeln. Blicken över det
ansade skägget irrar , omsider fastnar ögonen vid takhimlen .
Några duvor lyfter bak den smutsiga lanterninen .

MONTAGE : "Halta lottas Krog " - Tåg : 1955 / Tillbakablick 1942

De andra fångarna marscherar taktfast ut . Skrovliga röster
sjunger : "Halta Lottas krog "

"Bröder, viljen I gå med oss - Bröder, viljen I gå med oss -
Bröder, viljen I gå med oss - uppå halta Lottas krog i Göteborg ."

Tjutet från en lokvissla , slagen från tågskarvar , klirr av
porslin växer sig allt starkare ...

Plötsliga explosioner från tunnelljus ...
Restaurangvagnen är tom förutom Servitören Filip ,
en luggsliten och svajig överlevare i rullande Krogeri ,
sysselsatt med avdukning . 70-årsåldern .

Konrad sluter kavajen tätare , fibblar med slipsen , sticker en
hand i innerfickan , får upp en skamfilad plånbok , skyfflar fram
en sedel bland diverse vikta papper ...

Ett bildband från en fotoautomat faller ut på bordet bland tre
urdruckna ölglas . Han försöker rädda det från den utspilda
ölen . Märkbart berusad . De fyra bilderna visar två glada
ungdomar med glitter runt halsen och delad tomtemössa .

KONRAD : Garçon ! S'il vous plait .

FILIP : Malheuresment Monsieur ! Tyvärr , min Herre .

Konrad tappar fotoremsan och Filip fångar upp den . Ser på den
tvekande . Stoppar den i bröstfickan på Konrad , vars blick irrar
med det nya tunnelljuset .

Halta Lotta-sången har fortsatt med följande berättelse :
”Ja , visst vilja vi gå med er - Femton öre kostar supen - Vi som
inga pengar hava - varmed skola vi betala - Med kyssar
skola vi betala ...”

Konrad känner en hand på sin . Filip har satt sig och en
konjaksflaska framför honom . Håller upp ...

Konrad börjar småle när ett minne återvänder till honom .
I fyrverkeriet från en ny tunnels ljusblixtar förvandlas Konrads
skäggiga och sorgesamma fysionomi till en tolv år yngre
glatt sjungande militär .

TÅGET : 1942

Han och fyra Militär-bassar står skrålande på den öppna
passagen med grindar mellan två vagnar . Månen ser ner ,
landskapet passerar och någon snöflinga blandas med röken
från ångloket . Grabbarna röker och en plunta går runt laget ...
Konrad på dragspel :

”Halta Lotta har en syster -Halta Lotta har en syster -
Halta Lotta har en syster - uppå halta Lottas krog i Göteborg .

Man hinner med att hon har en syster , som ska ha dessa
kyssar , att lotta är döder och just när Lotta begravs på norra
Körgårn i Göte ...

Slits dörren upp och korpral August Svenne stormar ut .
Liten och smidig som han är , har han snabbt funnit mitten
av den dimmiga krigszonen .

SVENNE : VAD INNI GLÖDHETA HELVETET !!! (Ökande
snöflingror i bockskägget !) GIVAKT ! MANÖVER ! FÖR FAAN
FÖR FOSTERLANDET !!! SLUTA MED DEN DÄR JÄVLA
TATTARORGELN ! HÖGER VÄNSTER OM MARSCH ;
73 STANNAR !

Bassarna retirerar . Konrad smugglar spelet i väskan ; Det får en spark av Svensson , som öppnat en grind - så det nästan far ut på den förbi-ilande banvallen ...

Konrad räddar det , nu på knä i snösörjan .
Och äntligen kan Svensson blicka ner på sitt offer .

Konrads ensamma röst i det följande : "Hundar pissar uppå graven - Maskar kräla uppå liket - Staten har nu tagit över - Femti ören kostar supen" ... (har tonats)

Tåget har kommit till ett ryckigt stopp . Innanför glasdörren syns silhuetter av Svensson som härjar med Bassarna .

När han åter öppnar dörren är plattformen tom .
Tåget börjar rulla och när Svensson lyfter blicken kan han se en uppsträckt Konrad göra honnör till farväl .

TÅGET - 1955

Konrad lyfter blicken mot Filips granskande ögon .
Bägges smått simmiga .

FILIP : En fästmö ? (Konrad skakar nekande)
Ur det förflutna ? (Nick) Men inte glömd ...
Lámour , toujours l´lamour .

Konrad rycker på axlarna . De dricker .

EN VINTERVÄG - Julafton 1942

I Dodgens baksäte sitter Emanuel Omberg med en glödande cigarr , omgiven av paketerade livsmedel , korvar , någon kalkon , säckar med grönsaker ...

Taxi-Gunnar , alltmer sammanbiten , stirrar ut mot det ökande snöovädret .

Vindrutetorkarna gnisslar , motorn hostar på , men Omberg gnolar förnöjt något som kan vara "När jag var prins utav Arkadien" . Spridda versrader hummanden och fnissningar .

Ett plötsligt skri från bromsarna ...

Viktualierna regnar över den på golvet nedglidne Omberg .
Taxi-Gunnar har rusat ut och snön viner in i kupén .
Omberg samlar ihop sitt eleganta själv och tumlar ut .
Grandiöst , trots vädret , stegar han mot Gunnar som drar i en
avsvimmad manskropp halvt dold i en snödriva .

Omberg rasar över det utflugna Dragspelet och
båda åstadkommer en klagovisa .

Övertoning till två glödande cigarrer . Konrad och Omberg
sitter trångt improviserat bland varorna . Ljuskäglorna
antyder att vi närmar oss bebodda trakter . Billyktor spelar
över ansiktena ; nu smått roade över situationen .

OMBERG : Under dessa prekära omständigheter synes det vara
lämpligt att titlar kastas . Emanuel Omberg . Baron .
Gulasch sådan vill säga ... Profitör !

KONRAD : Konrad ... Karlsson , äh , Olshammar ... Desertör .

OMBERG : Sålunda två fataliteter i denna grymma värld .
Två parenteser . Snart är det över dock för våra glada dagar .
Lillefar Stalin kommer rycka rakborst-muschen av korpral
Gaphals ! En valross-mustach (Tvinnar sin) går
alltid segrande ur striden . Jävla Adolf får akta sina morrhår !
Ach du armer hund , was muss du jetzt leiden...

KONRAD : Ingen kristid här inte ...

OMBERG : Nänä ... fina fisken ... direkt från överklassen till det
hungrande folket . Och tvärtom . Och så undertecknad likt en
bevingad Hermes mellan Populasen och Societeten .

KONRAD : Hur ... hur då ... ransonering och allt ...

OMBERG : Hyschyschysh ... min gode man och broder kåsupare
. Hyshhyschhyss . "När jag var prins utav Arkadien ..."

Dodgen far bort i ett snömoln ...

STATIONEN - Julafton 1942

Dörren till Dodgen slås upp och Konrad ser ett snöpiskat
kvällstorg med den vitskimrande stationsbyggnaden
och en dekorerad julgran i fonden .
Hornmusik från en kvartett Frälsningssoldater
ackompanjerar följande exteriör .

Omberg i den fullbordade resestassen med pälsmössa och dito
krage kliver ur bilen och innan Konrad i följe hunnit
säga nåt har han fått en sedel nedstoppad
i den vadmalsgrå modell 39- uniformen .

Dessutom anmodats att tillsammans med Taxichaffisen ur
bakluckan ta hand om fem resväskor fullklottrade med
allehanda klisterlappar från hotell och turistorter .
Omberg skyndar före men hinner sticka ner ytterligare
en sedel i Frälsis kokande gryta .

Ilgods-Tommy lastar samtidigt ur varorna .
En visk-kommenterande skara av resande och tillskyndade
betraktar spektaklet ...

HÖGTALAREN : Snälltåget mot Stockholm avgår från plattform
1 klockan 21.15 . Förstaklassvagnarna går i början av tåget .

Vi önskar våra passagerare en god jul .
(Den heta rösten nästan dränkt av oväsendet
från den fulla väntsalen .)

Den avvaktande kameran från exteriören blir nu mera rörlig
när den försöker följa Omberg med Entourage i spåren .
Hans välputsade stövlar far galant mellan de resandes paket ,
skidor , ungar och en hund som nyfiket försöker följa hans
väskor , vilket kan ge en aning om dess innehåll i dessa
ransoneringsstider .

Vant styr Omberg till ena sidan av den snickar-glada runda kiosken i stationens mitt för att plocka åt sig Dagens Nyheter :
"Strider vid Stalingrad" , Aftonbladet : "Nya Framgångar för Hitlers ryska fälttåg " och Österhamns-bulletinen ;
"Succé för Kioskkungens Julkrubba".

Konrad hinner igenkänna Omberg på bilden med de vilsna barnen i luvor . När tidningen sänks av den belåtna "Kioskkungen" , ser Konrad den unga Viola för första gången ;

Leende i en blomster-paulun bakom luckan på kioskens andra sida . Omberg sticker hastigt in huvudet för en kyss , får ett förberett blompaket , gör en gest mot Konrad med ännu en kyss viskande samtidigt :

OMBERG : Din soldat ... från någonstans i Sverige . Passa på när pappa är på rymmen ...
(Till medhjälparna :) MANÖVER ! LEDIGA ! GIVAKT !
RÄTTNING I LEDET ! FRAMÅT MARSCH !

Viola hinner som hastigast skymta Konrad innan sällskapet försvunnit in i caféet .

Där försöker Omberg ävensom kyssa förestånderskan Elsa bakom disken , men hon placerar istället ett fett kuvert mellan hans läppar . Han lyckas pressa fram :

OMBERG : Ta hand om grabben . Ensam och sulten på kärlek och julkorv . Främlingslegionär !

De skyndar i trängseln mot plattformen där tåget pustande ånga just saktar in . Omberg hinner ge hunden en spark , klappa ett barn och nypa en blondin i rävcapen ...

MONTAGE : "Det är en ros utsprungen"

Konrads röksträva röst viskar fram psalmen , ackompanjerad av sitt jazz-sliriga dragspel . Sången slutar först inne på Alphyddan , när julmiddagen avnjutits och överöstas då av Elsas ljudliga snarkningar ...

Men först åter till Stationen för att skildra
Konrads och Violas första och försiktiga kärleksmöte ;
i blickar , snuddanden , blyga leenden ...

I Restaurangen har Elsa bjudit den utsvultna valpen på mackor
och pilsner . Några stammisar dröjer kvar i värmen . Konrad
hjälpes till med att duka av . Elsa är ungflicks-fnittrig ...

Blomsterkiosken stänger ner . Viola och Konrad har till bådas
glädje en minimal spelplats för sortering av mossäckar ,
julgrupper , vastömning och av buketter inför natten .

Klockan på stationsfasaden snurrar fram till midnatt . Snön yr
alltmer . Vid spårvagnshållplatsen väntar Elsa , Viola och
Konrad med en bunt kassar . Då kyrkklockan börjar sina tolv
slag , hörs också en spårvagnsklocka i fjärran ...

ALPHYDDAN - Juldagsmorgon

Inte mycket fanns kvar från den stora Industriutställningen
mellan hamnen och bergkullen för några decennier sedan .
Resturangens Paviljong skymtade ovan de gamla kåkarna och
småindustri-rucklen . Mellan molnskyarna såg det hela ut som
ett modelltågs-landskap . Spårvagnen lämnade sin vändspårs-
rondell . Det lyste svagt ur några av veranda-fönstren .

Konrads psalmsång har blivit mer nynnande och hans
improvisationer på dragspelet, ersätts av
Elsas manhaftiga snarkningar .

Innanför de dimmiga fönstren - som dock antyder en
hamnsilhuett med lyftkrans-giraffer - har det improviserats en
julsupé vid ett alltför långt bord . Elsa sitter snarkande i mitten
med en kräftservett vilande på bysten . I varsin ände sitter
Konrad fortfarande med "fårfitan" på skallen och någon
kilometer bort Viola svept i ett lapptäcke . Det glöder i en spis .
En mistlur långt borta . Någon boddörr som slår i vinden ,
skrapet av grenar mot fönstren .

Konrad har vevat igång resegrammofonen , finner startspåret
och så sakteliga sprider sig ett stråkljus av stjärndamm genom
mörkret ; Den tjutande vinden ersätts av en skrapig "Stardust"
med Nat King Cole , som när Vevgrammofonen börjar sakta
ner , omsider stannar ...

And now the purple dusk of twilight time - Steals across the
meadows of my heart - High up in the sky the little stars climb -
Always reminding me that we're apart - You wander down the
lane and far away - Leaving me a song that will not die -
Love is now the stardust of yesterday -
The music of the years gone by

Sometimes I wonder why I spend - The lonely night dreaming of
a song - The melody haunts my reverie - And I am once again
with you -When our love was new - And each kiss an inspiration
- But that was long ago - Now my consolation -
Is in the stardust of a song

Beside a garden wall - When stars are bright - You are in my
arms - The nightingale tells his fairy tale - A paradise where
roses bloom - Though I dream in vain -In my heart it will remain
- My stardust melody - The memory of love's refrain

Konrad upptäcker att också Viola somnat . Han tvekar vid
hennes sida , känner hennes doft , tar försiktigt handen ;
hon kurar hop sig under täcket . Han tvekar , ser sig runt ;

Han tar ett ljus från bordet och smyger sig genom korridorer ,
gläntar på dörrar , ser rum staplade med kartonger för
livsmedel , ölbackar ; köket , Ombergs kontor , med jättelikt
skrivbord och dito kassaskåp ; Han kollar hyllor , lådor ...

Omsider sovrummen , Ombergs med himmelsäng och kopia av
Zornkulla , Elsas plyschiga abåd och så Violas flickrum med
bioaffischer av Errol Flynn , Tyrone Power , Fred Astaire ,
Olivia de Havilland , Judy Garland , Lana Turner .

En övertoning ; Han lägger ner Viola på bädden . Kryper naken ner . Börjar älska . Violas öppnar försiktigt ögonen mot ljuset i fönstret ... Gryningsljuset tar över .

En blek morgonsol avslöjar Ombergs kontor . Genomsökt ! Kraftiga brytmärken på kassaskåpet , men inte öppnat . Garderobsdörren uppslagen , spridda kläder och skor . En skrynklad uniform modell 39 slängd över den sirade länsstolen ; Ett öppet fönster avslöjar flyktvägen ut mot bergsknallen ... Nats 78-varvare slirar in på slutspåren ...

SPÅRVAGNEN - 1955 , Luciakvällen

KASPER : James Dean är död , men han lever "Öster om Eden" i storfilmen på Biografiska Teatern . Gå på bio , sju och nio !

Fortsättning följer i två fåtöljer ! KÖP ÖSTERHAMNS-BULLETTINEN ! Nya negerupplopp i mörkaste Afrika . Men frid och fröjd i Stadshuset ! LÄS ALLT I BULLETTINEN . Suddar bort den sura minen ! Tackar , 25 öre , tackar !

Nya Disneyland är en succé ! Köp en tidning får ni se ! Nytt nummer av Kalle Anka i Stations-kioskerna . När det är vinter , behövs hyacinter . Billigaste julgrupperna finns hos Gullvivan ! Gör nån glad med blommor och blad ! Varsågod !

Spårvagnen har lämnat stationen , Kasper med tidningsväskan börjar förflytta sig neråt gången med sin uppsplittrade monolog allteftersom någon köper en tidning , ska stiga av eller småpratar med honom .

I övertoningar förflyttar vi oss västerut . Genom de immiga fönstren ses först sekelskiftesfasaderna , därefter hyreshus , 50-tals-villor och slutligen bara träd i ett landskap med enskilda kåkar , någon bensinstation och industrifastighet ...

Den relativt välfyllda vagnen töms allteftersom på folk som stämmer med ovan nämnda miljöer ...

Mannen längst bak ser ut i mörkret . Kasper på sätet framför är fullt upptagen med väskan , tidningarna och att räkna pengarna i portmonän .

KONRAD : Haru hitta på det där själv ? Snacket och så ...

KASPER : Äru inte klok . Nänää .. Grönlund på Bulletinen . Ger en extra slant ... värst är rimmen ... (fniss) i sena timmen .

KONRAD : Man får offra sig .. somligt blir fel ibland .. jag skulle nog åt andra hållet ... hotell ... Baltic ...

KASPER : Nä du är rätt . Du ska av snart av . Baltic ... haha .. låter flott förståss . Ett riktigt ruckelhak neråt hamnen . Äru i gangsterbranschen . Mest sånt folk där , sjömän och tocknadäringar ...mer bordell än hotell . om du fattar ...

Vagnen rullar vidare . Kasper försöker spana in mannen han talat med , men denne håller sig i skuggan , kragen uppfälld , halsduk högt , hatten neddragen i pannan .
Han verkar slumra till igen ...

SPÅRVAGNSFÖRAREN : "Östersjöhamnen" , slutstation !

Platsen är en öde liten parkanläggning mitt på ett fält . Bilvägen fortsätter ; då och då spelar en strålkastare över de två figurerna i den något nedsläckta bakre regionen . Föraren tänder en cigarett , tar på en päls och kliver ut i snön och försvinner in i hållplatsens skyddande plåtlåda .

KASPER : Hörru ... hörru ... Slutstationen ! Jag ska av här också . (Efter en tystnad :) Jobbar litet där också ... Baltic är faktiskt ganska ok .. festligt folk ... känner en tjej där ... morsan en satmara ... men ok på sitt sätt ... snål så in i vassen ... men går att bluffa ... (osäkert sniff)

KONRAD : Va sa du förut ? En tock... tockna ... däringa (De garvar så smått) . Låter ju spännande miljö , passar mig perfekt ... fnask och förbrytare . Kan du va lika tyst som gapig ? Jag ska visa dig nåt ...

Han tar fram sin falska polislegitimation . Kasper hickar till ,
men spanar sen närmare på den guldglänsande tingesten ...

Spårvagnen återvänder in mot staden ... kvar på hållplatsen är
bara två figurer och stjärnhimlen . Föga vetande att
fader och son mötts efter tolv år .

MONTAGE : Baltic Bar & Hotell - senare

"BAL , BAR & HOT" visar den något miljöskadade neonskylten
vid ingången till sylvan i slutet på gränden ner vid hamnen .

Längre upp mellan dystra lagerbyggnader har spårvagnen
stannat och Konrad & Kasper kliver av ,
med resväska och dragspelsfodral .

Vagnen rasslar bort och allteftersom paret närmar sig under
några måsars skrin och spraket från skylten så växer krog-
skramlet av röster och en jukebox som just då spelar
"Vildanden" , men som återkommer med en blandad repertoar ,
"Hey Barberiba" , "Gamle Svarten" , "Only You" som
tidsmarkörer för övergångarna i följande montage .

Den skabbiga lokalen döljes av ett dimmoln av tobaksrök och
kamin-skyar , men man kan ändå ana den kombinerade
receptionen och bardisken , fönster halvt dolda av gardiner
med skepp och frihetsgudinnor ; bak grilliga skynken
förefinnes mystiska trappor och dörrar till hemliga korridorer .

Under industri-lampors sken sitter klientelet , mycket riktigt
sjöbusar och "tocknadäringar" . Tätt packade café-möblemang
har gett kakelgolvet skrapsår i sågspånen .

Enda något sånär tomma utrymmet är en Scen med
hembygdsmotiv i fonden där det lagrats ölbackar , kartonger
och en uppstoppad räv på en stege . Ridån är på trekvart och
prosceniet pryds av livbojar .

Till ovannämnda musik-ackompagnemang utspelas en välkoreograferad rucklar-balet med följ samma ensemble-piruetter , "pas de deux"-er och enstaka solon ; ett par försöker en tango . Ett annat har fruset i en svajande omfamning ...

Det vinglas och vimlas i hela scenografin , folk dyker upp och försvinner . Det pokuleras , dobbblas och mamseller tjuvnypas och enleveras ; Men ett par som improviserar en dans rasar i jukeboxen (krasch , skrap och ny eländig schlager ...)
(Utkastarn Emil - efter en schlager från tiden)
bär ut de båda till applåder ...

Konrad signerar liggaren , dråsar ner med packning och öl vid ett bord ockuperat av ställets "Madam" känd som "Hälardrottningen" , "die Greta" Kasupski , vars gestalt endast anas bak en "Bulletin" och en rökpelare . Konrad behåller sin anonyma apparans , vilket inte förvånar någon i denna sociala klubb . Men hans ögon spanar in klientelet ...

Den som sköter ruljangsen är dottern Elina . Hon är Kaspers polare (Och litet till ...) som framgår av snabbt famntag och kyss . Han är snart behjälplig bakom baren med kapsylöppnare och en och annan fralla från det smutsiga och illa belysta kylskåpet .

Elina är ensam effektivt virvlande servitris , jukebox-hanterare ... och definitivt ett skickligt undanglidande Sexobjekt ; Tips-sedlarna dråsar i burken framför Kasupskin , som just får eld av Kasper till en ny cig , samtidigt som burken försvinner bak tidningen ; den återvänder tom . Bulletinens första sida visar en trio-bild av familjen af Axelle med rubriken :
"BLOMSTER-SOCIÉTÉTEN BJUDER TILL FEST " .

I detta sammelsurium där Kasper och Elina endast hinner utbyta snabba viskningar , kan dock snappas upp :

ELINA : Var hittade du den snoken ?

KASPER : Tricken . Längst bak . Snok stämmer , "if you see what I mean" ...kanske ska varna din morsa ...

ELINA : Varför det ? Sist hon övernattade i finkan , kom själva polischefen på besök ...”if you see what I mean” (De fnissar)

Kasupski sänker tidningen och kollar in Konrad . Man anar ett igenkännande . De skålar .

STADSHOTELLET - Följande helg

OMBERG : ”Bröder och Systrar i Floras blomstrande hage . Om ock än världen läggs i aska av onda krafter , så kommer allt framgent därur spira gudomliga frön till det vackraste varelser uti det himmelska herbarium som Ni mina vänner satts att förvalta .” Jag säger bara : FAN I HELVETE !
Grönlund ! Du tar priset ! Det skålar vi på ! Greger !

Hovmästare Greger Conté langar en grogg .
Närbilden av Ombergs väl-ondulerade och upp-stofferade festansikte i spegeln vidgas till att omfatta skjortbröst , frack med någon medalj och omsider hela den överdådigt blomster-dekorerade Konsertsalongen .

Servicepersonal står uppradade bakom Källarmästare Greger Condé vid Honnörsbordet där även redaktör Grönlund och fotografen Svensson nu njuter varsin grogg .
Omberg fortfarande repeterande sitt tal framför spegeln .
Svensson fyrar av en fotoblixt eller tre !
Viola och Kasper fördelar de sista bords-skålarna .

OMBERG : Hrm , hrm .. ”det är därför med rörelse och med en tår i ögat som jag i all blygsamhet slår ned mina ögonlock”
... nja , det blir litet mycket shejkspir , Grönlund !
Slår ner ögonlocken ... jag ska väl tusan inte dö och begravas .Vi kör slutscenen ... (ögnar manuset) ja , ja ... många bistra år , tår ... inga jävla rim ! Ja , ja ... ”Som jag efter flera års som suppleant” , höll på att säg suput , hahaha ..
”suppleant i styrelsen nu äntligen krönes med edert förtroende som Blomsfundets tredje ordförande efter dess instiftan vid seklets begynnelse !” MUSIK FÖR FAN !

Och då klämmer den uniformerade Brunnsorkestern i med en
haltande "Pomp and Circumstance" . Omberg pruttar
dirigerande på för att öka takten ...

Omberg har viftat upp Viola & Kasper på scenen och
improviserat en ceremoni med en i ordensband fången guld-
ros . Kasper och Omberg spexar , mens Viola hänger tillbaks
medaljongen på ett lyr-dekorerat stativ vid talarstolen .
Svenssons blixtagregat förevigar ...

Och några blixtar senare har salen fyllets med festfolk , bland
annat af Axelles där Ryttmästarinnan Sonyas magnifika
coiffure fångas på bild . Grönlund med notisblocket
ler bakom en pelare .

På podiet sitter styrelsen och en ämabelt konverserande
Omberg . Bredvid förefinnes Hovblomsterhandlarn af Axelle .
Något dyster . I kulisserna avvaktar Ilgods-Tommy , Kasper
och Viola , nu i oskuldsfullt vita scenkläder . Hon får en liten
bukett av Tommy och en stor kram av Kasper ...
Viola är docksöt trots förfärlig spretkjol , överdriven makeup
och balanserande på höga korkskor ...

Så till mångas förvåning , och Ryttmästarinnans förfärade min
och viskande läppar : "Skandal" äntrar Viola podiet
med en gitarr och vågar fram :

"Får jag lämna några blommor - ett par rosor i din vård, och du
må ej varda ledsen, min kära . Ty de rosorna är komna från en
konungagård , det vill svärd till att komma dem så nära.

Den ena den är vit, och den andra den är röd, men den tredje
vill jag helst dej förära . Den blommor inte nu, först när givaren
är död - den är underlig den rosen min kära."

Ett trevande gitarrsolo från den skärrade Viola räddas av
Orkestern som fullföljer melodin ...

Hon flyr scenen in i Kaspers famn , gråtande så övergivet .
Glädjetårarna strilar dock på Omberg och han snyter sig med en
opassande gräll snusnäsduk . Istället för applåd , hörs
mummel ... allas blickar mot Ryttmästarinnan ...

Publiken har avvaktat , sneglande mot Axelles . Sonya äter tårtan . Men hennes make reser sig :

RUTGER : BRAVO ! BRAVO ! (Följt av en busvissling , som ger osäkra applåder ...)

Snabbt har en i valkommitén skyndat fram till Talarstolen , fumlat med ett kuvert , sprättat upp detsamma . vecklat med papi-ret , druckit ett glas , hållit sig hårt i möbeln :

LEDAMOTEN : Mina Damer och Herrar . Först vill Valkomitén tacka allas vår Emanuel Omberg . Gullvivans galanta ägare , känd (Sonya mimar : Ökänd) utanför vår hank och stor av alla till-och-från-resande till vår fina stad . (artiga applåder) ... tacka honom för kvällens dekorativa insats i vår fina Konsertsalong ! Tack också källarmästare Conde´ för den ... fina utfodringen ... jag menar middagen ... som nyss avnjutits ... hrm ... och ... hrm ... och så vill vi tacka Valberedningen som ju ... ja , hrm ... Alltnog ! Vi ber härmed få hälsa vår nye Ordförande ... Hovblomsterhandlaren Alexander af Axell !

Ombergs rungande gapskratt får kristallkronorna att vibrera och applåderna att tystna .

STADSHOTELLET . Konsertsalongen , dansgolv och scenutrymme

Orkestern spelar Tjaikovskijs Blomvals i lagom tempo ... Borden har flyttats för att ge plats åt ett dansgolv där nu åtskilliga par svävar runt . Andra har sökt sina Kotterier . Serveringspersonal placerar kandelabrar , lyfter ut de sista blomskålarna och är till lags med dryckjom och glassbomber ...

Omberg groggar runt mellan bar , bord och dansgolv , där han bryter in för en improviserad svängom med damer och nån herre . Han är påstruket på strålande humör ...

Bakom scenen packar Kasper och Tommy ner blomsterskörden i banankartonger . Viola , nu klädd i sin ordinarie svartglänsande butiksuniform med Gullvivan-emblemet , tager försiktigt isär dekorationerna . Plötsligt anar hon någon bredvid sig i det skumma ljuset .

Grabbarna har uppmärksammat Alexander af Axell smygande i kulisserna , riktning Viola . Kasper sluter snabbt en kartong , ger Tommy en annan och får med honom mot den svagt lysande utgångsskylten ; Tommy slarvar med dörren men drar sedan snabbt Kasper med sig bakåt mellan några kulliss-skärmar . Han håller honom tätt framför sig och tycks visa något . Kasper försöker vrida sig ur hans grepp , som hårdnar ...

De ser silhuetterna av Viola och Alexander , nyss på respektabelt avstånd , se sig omkring och så slutas i en passionerad , mest från Alexanders sida , lång omfamning . Tommy håller fast Kaspers motsträviga nacke och mens han viskar tättare i hans öra , blir hans rörelser nästan en direkt imitation av kärleksparet några meter bort ...

TOMMY: Baby , I love you ... so much ... kiss me again ...
and again ...

Kasper har slitit sig loss och rusat genom branddörren . Skrämda av ljudet återgår Alexander och Viola till ordningen . Alexander flyr snabbt , Viola står frusen ..

I det mörka trapphuset utanför har Kasper sjunkit ner med en kraschad kartong . Tommy rafsar ihop en bukett och går ner på knä framför kamraten som stelnar alltmer .

TOMMY : Darling I´m so sorry . Can you forgive me ?

KASPER : (tyst) Håll käft ... idiot . (tystnad) Viola ... Viola ..
och ... den fjanten ...

TOMMY : Fraterniserar med fienden . Ren strategi , käre Kasper . Din morsa är smart . En fälttågs-plan att erövra Ekhamra slott . Efter bröllopet blir du arvprins ...

KASPER : Arvprins ... är du full eller ...

TOMMY : Hela stan vet ju ; Din Kära mor och hennes hemliga beundrare efter kontorstid Hovnarren och Horbocken ... Din högt aktade skitstövel till Fader .
FARSAN ! Fattaru . Farsan din ...

KASPER : DET ÄR EN JÄVLA LÖGN !
Det är en jävla lögn . .. lögn ... lögn

Tommy har ångrat sin frispråkighet och slutit Kasper till sig . Denne känner att Viola står bakom dem . När han ser på henne vet han att hon hört vad som sagts .

ALPHYDDAN - Något senare samma kväll

Inom den närmaste timmen inträffar två parallella händelser som helt förändrar tillvaron för våra Aktörer allt framgent i den tragikomiska fortsättningen ...

Caféägaren Elsa Jonsdotter går tungt lastad den halkiga sista biten upp mot Alphyddans svarta silhuett och den stjärnklara himlen . Knappt har hon satt ner kassarna på verandan förrän en silhuett lösgör sig ur skuggorna och greppar henne bakifrån . Varken hennes räv-boas eller Elsa själv förändrar en min , trots kniven som blixtrar ...

Konrads ögon är svarta och frånvarande ovan den runt ansiktet virade halsduken med motiv av snöflingor .

KONRAD : (viskar hest förställande sin röst:) Jag vore hemskt tacksam om damen bara låter mig ta hand om dagskassan och vänligen öppnar kassaskåpet ...

ELSA ; Med största nöje ... om min Herre i gengäld
hjälp mig med kassarna .

KONRAD : Självklart Damen . Vi förstår varann ..

Han greppar kassarna , litet omständigt med kniven nu i
höfthöjd . Elsa ska till att tända men hindras av Konrad , som
istället lyckas få upp en liten fyrkantig militärficklampa som
han biter tag i . Elsa får hjälpa honom att skifta dess färgfilter
från rött till vitt .

Det tar lång tid med nycklarna i det besvärliga låset ,
att avlägsna boa och andra plagg , hänga dem omsorgsfullt ;
Skavanka sig genom trånga korridorer , masa sig genom dörrar
för att äntligen nå Ombergs kontor . Hon böjer sig ner och
öppnar det olåsta skåpet . Elsa plockar ut några champis-
flaskor , en drös virade papper och omsider en skramlande
plåtlåda , som visar sig innehålla manschettknappar och en
slipshållare . I häpnaden sätter Conny äntligen ner kassarna .

ELSA : Vi får nog leta vidare i madrasserna .
Tur du tog kniven med dig , Konrad .

Hon tänder golvlampan vid Ombergs länstol , sjunker ner ,
pustar ut , rätar till halskråset .
Konrad står frusen utanför ljuscirkeln .

UTANFÖR HOTELLET , ÅBACKEN , HAMNEN

Det blixtrar från Svenssons kamera när Honoratiores lämnar
Blomfondens fest . Stödd mellan Viola och journalisten
Grönlund halkar sig Omberg glatt farväl-gestikulerande mot
Taxi-Gunnars Dodge . Viola placeras i framsätet , men Omberg
vill inte med . Han har att bestyra med Kasper , Tommy och
deras trehjuliga transport-cykel , nu belamrad med
banankartongerna med blommor .

Han rycker i snören , bankar kartong och åstadkommer mer skada än nytta . Han avbryter sig ity : Samtidigt gör af Axelles sorti under hedersbetygelser från den insmickrande Societeten . De styr mot sin Packard med livréad chaufför beredd vid dörrarna ; denne blir involverad i en lustiger dans eftersom Omberg envisas att visa sin beundran för sin kollega med förnäm familj med kramar , kyssar , ävensom färdknäpp med från Salongen medsmugglad Sherryflaska .

Grönlund och Conde ´ , som vid foyérn speglat sig i stjärneglansen , lyckas fånga in Omberg . Men bara tillfälligtvis . För plötsligt befinner han sig på Chas-cykeln i förföljelse av Packarden , som börjat rulla nerför Åbacken .

Taxi-Gunnar ser honom glida förbi . Viola , som slumrat i baksätet , väcks av de idoga försöken att få igång taxin . Hon hinner se Kasper klamra sig fast på pakethållaren till Tommys cykel och fara förbi . Taxi- Gunnar får äntligen igång bilen . I ren desperation slår han på taxameteren ...

Fråga mig inte hurusom Omberg både lyckas styra i den halkigt branta backen , klinga i cykelklockan , distribuera båda slängkyssar och blommor ur de halvöppna kartongerna till nattvandrare och någon enstaka åskådare i ett fönster eller på en balkong

Packarden försöker gira men snart är ekipagen bredvid varann . Omberg morsar glatt på det förvånade sällskapet . Samtidigt som Tommy cyklar förbi Taxi-Gunnars Dodge , Kasper försöker meddela sig med Viola genom rutan ...

Vi klipper mellan snabba detaljer av förskräckta anleten och gestikulerande anmaningar , bil & cykel-mekanik i ett virvlande montage ; Och dessemellan en översiktsbild av den smala Åbacken-gatan med det silvriga vattnet i dess slutpunkt ; detta i slow.motion .

Allt detta utan ljudeffekter men kontrapunktiskt illustrerat
med en tveksam gitarr som återkommer till Bror Söderlunds
melodi som sjöngs alldeles nyss av Viola ...
Med plötsliga stråk av förskräckta stråkar ...

Packarden har bromsat upp . Förstenade kan af Axelles genom
rutan se Cykelekipaget studsa av kajen och försvinna .
Taxin hasar in i Privatbilen och båda förflyttar sig några meter i
snömodden . Viola sitter omskakad och ser dimmigt hur Kasper
kastar sig av cykeln och hur Tommy slänger den åt sidan ,
därefter svartnar allt .

ALPHYDDAN

Mörkret behåller musiken ett tag , men tonar i den
följande scenen ...

En taklampa tänds . Konrad blinkar mot ljuset och upptäcker
små modellplan som sakta snurrar i trådar från armaturen .
Elsa tänder flera små lampor som avslöjar mer av Kaspers
pojkrum . Där finns flera modellbyggen , Violas gamla
bioaffischer kompletterade med skyltskåps-bilder i svartvitt
från allehanda action-packade matinéfilmer .
Errol Flynn i "Kapten Blod" . James Dean i "Ung Rebel" .

Men Konrad, nu befriad från sin halsduks-maskering ,
dras oemotståndligt till en smal vägg mellan kakelugnen och
veranda-dörren som är fullproppad med allehanda gamla
fotoramar och som innefattar blyerts-skisser på många
av denna films Dramatis personae .
Teckningarna avspeglar också Kaspers uppfattningar om
föremålen för hans beundran eller avsky .

Konrads hand närmar sig ett nyligt porträtt av honom själv .
Skäggig förståss , med mörka glasögon ... han låter fingret
stryka över den engelska polishjälms som Kasper ritat in .

Sedan mot ett filmstjärneporträtt av Viola , typ samlarbild .
Stannar där , men kameran går vidare mot Alexanders nidsbild
med Gangsterhatt . Han blåser röken av en pistol .

Så Omberg , i flera olika porträtt , men ofta insprängd i en
bioaffisch som någon klassisk figur i svenska komedier ; Tosse i
”Pensionat Paradiset” , Grönberg i ”Biffen & Bananen ” ...

Konrad står vilsen framför Elsa . Hon sover redan i Kaspers
favoritfåtölj med jätteöronen .

HAMNEN

Ljudet av sirenerna från flera uttryckningsfordon
har närmat sig ...

Omberg har behållit ett filmleende . Men huvudet är blodigt
krossat . Han ligger medvetslöst utsträckt på en blomsterbädd
några centimeter från en vak i istäcket , där cykeln ännu
sticker upp, räddad av några kvarvarande kartonger .

Kaspers hand når Ombergs livlösa . Han drar desperat . Så
också Tommy ... men plötsligt brister isen . Stegen sjunker med
dem båda . Strömmen ritar deras skräckfyllda ansikten ...
Ombergs kropp vill dra dem djupare ...

Frack-klädda herrar kommer halkandes med en räddningsbåt .
Röda blixtar från brandkåren på bron ovanför Violas blundande
ansikte . En sidensjal sveps om henne . Dekorerad med
paradisfåglar . Två vita laméhandskar knyter den ...

MUSIKMONTAGE - Olika platser . Samma natt , morgon och lunchtid .

En sorgesam cello i en stråkkvartett i något adagio
ackompanjerar följande scen . I nästa dyker musikanterna upp
med fortsättningen av stycket, live på Bergshamra gods .

ÖSTERHAMNSBULLETTINENS REDAKTION

Ur framkallningsbadet dyker upp en bild på Alexander af Axelle balanserande längst ut på stegen . Vid vaken kravlar Tommy och Kasper fortfarande i vattnet . Den fortsatta räddningen skildrad i bilder hänger med klädnypor runt fotograf Svenssons mörkrum .

I en ensam ljuskägla ute på redaktionen sitter Grönlund och knattrar för fullt . En gatlykta utanför det smala källarfönstret ger en aning om det påvra och belamrade utrymmet .

GRÖNLUND : (voice-over , något staccato och i övertoningar under följande scener) Nattens drama vid södra hamnkajen bevittnades från dess oanade början och dess spektakulära final av våra utsände . I denna utökade extra-upplaga ger vi i exklusiva bilder och initierade reportage hela bakgrunden till det drunknings-intermezzo som så när lett till bråd och kall död för några av stadens mest framstående aktörer ...

STATIONSCAFÉET / BLOMSTERKIOSKEN

Blekt morgonljus i den stängda lokalen . Vid ett bord sitter Konrad med resväska och dragspelsfodral . Han har avslutat en fika-frukost . Elsa släpper ut honom genom glasdörren .

Där reflekteras ett tåg på ingående ...

Vid plattforms-dörrarna vänder sig Konrad om och ser in mot blomsterkiosken . Han suddas av dimmorna från ångloket .

Han ser ljuset tändas i blomsterkiosken . Viola öppnar luckan . Ser ut mot den folktomma hallen . Ser en dörr slå igen och en skugga som skyndar bort utanför fönstren ...

GRÖNLUND : " Inför förskräckta nattvandrares hjälplösa blickar urkristalliserade sig några av Nattens hjältar . Vi hyllar först de två rådigas ynglingarna Kasper Tahl , välkänd som försäljare av Bulletinen och hans nära vän Tommy Karlqvist , ilgods-anställd och biomaskinist på Biografiska Teatern .

Måhända inspirerade av de hjältedåd de upplevt på våra
seriesidor och på vita duken , ingrep de utan att tveka och
kastade sig dödsföraktande ut på den
av strömmar livsfarliga isen ... ”

ELINAS RUM PÅ BALTIC HOTELL

(Grönlunds monolog fortsätter :)

Samtidigt i bild : Ett för den skabbiga miljön i övrigt vackert
inrätt flickrum . I en fladdermus-fåtölj sover tillsynes Kasper .

Morgonljuset har börjat sila genom de fördragna
tyllgardinerna . I den smala gjutjärnssängen samsas Tommy
och Elina . De rör sig försiktigt allt närmare varann ,
Kasper iakttar dem ...

Övertoning : Tommy kliver ur sängen , ger Kasper ett tecken att
närma sig Elina , som fixar till lakan och kuddar . Hon tar hans
hand och med ett leende baxar hon honom rätt ...

Tommy som nästan slocknat kommer plötsligt på något ;
(mimar : jävlars i helvete !) får fatt i det lilla paketet från
Adamssons och far fram mot de två ... rycker upp Kasper i
kalufsen . Hans ansikte uttrycker fortsatt förvirring ...

GRÖNLUND : ” De eminenta Ledamöterna av Blomsterfonden
och inte minst dess nyvalde ordförande Alexander af Axell
måste harangeras i extra mån . Offrande såväl högtidskläder
som chapeauclacquer skred de skyndsamt till verket ;
som deus-ex-machiner nedsänkta i en räddningsbåt
framräcktes hjälpende händer till det blödande och
medvetslösa olycksoffret . I senaste bulletinen från sjukhuset
meddelas att allas vår Emanuel Omberg , Gullvivans ägare , mår
väl trots en häftig hjärnskakning och svår nedkylning , och bör
han inom kort framledes åter regera sitt Blomsterimperium
till allas vår glädje ... ”

SINNESSJUKHUSET - Någon dag senare

Omberg fladdrar upp ögonlocken och ser sjukhussängen omgiven av ett blomhav . Grönlund har satt sig bredvid och Svensson fyrar av några blixtar från aggregatet .

OMBERG : (viskar :) Man får inte ... får inte ... vara ... ifred ...
ens på sin egen begravning .

EKHAMRA SLOTT - Salongen och allén . Nyårsafton .

Si där , Stråkkvartetten framför den muntra brasan i den imposanta spisen . Och hör fortsättningen på melodin -Chopins Nocturne - från föregående scener ...

Godsägerfamiljen sitter omgiven av sina till lösgommarna uppsnofsade gäster . Ganska hög medelålder , men några par med välklätt uppfostrade barn . De har samlats i rotundan för den musikaliska Underhållningen innan tolvslaget .
Tjänstefolk smyger diskret kring med brickor och serverar försiktigt champagne ...

Ett sakta snöfall dalar utanför de stora fönstren . Facklor skimrar på terrassen . Kandelabrar andas .
Klockan närmar sig tolvslaget .
Musikanterna avslutar till artiga applåder .

Sonya petar på Rutger som slumrat till . Han masar sig upp mot veranda-dörrarna , vänder sig mot församlingen , som nu rest sig med glas i hand . Alexander skyndar fram med ett glas .

Plötsligt slås dörrarna upp och Omberg uppenbarar sig i ett vindmoln av snö som får stearinlågor och festtoaletter i uppror ...

OMBERG : HAPPY NEW YEAR ! I´M HOME !

Godsklockan slår på avstånd . Pendylen stämmer in
tolvslaget . Den första raketen svirrar iväg och följs snart
av ett intensivt smatter . Natthimlen exploderar . De i sin
position frusna gästerna kan bara konstatera att Omberg under
Vargpälens endast draperat sig med sjukhusets märkta
nattskjorta och långkalsonger .

ALLÉN , I gryningen . 1955 . Tillbakablick till 1933 : GODSET , ORANGERIET , TRÄDGÅRDEN

Viola och Kasper sitter i baksätet hos Taxi-Gunnar .
Denne stirrar spånt framåt i körningen . Dodgen är på väg upp
den långa allén till godset . Kasper koncentrerar sig på sin hand
i Violas . Hon ser ut mot slätten , sen mot de svarta
trädkronorna som rispar de mörkblå molnen ...

Montage :1933

Och när Viola minns tillbaka förvandlas allén och landskapets
vinterfärger till vårens svagt ljusa palett . Hon är tio år . Sitter
med fadern Simon på ett lastbilsflak . Den grönmålade Scanian
är märkt "Ekhamra Handelstädgård" .
Den försvinner mot godset ...

I en långsam 360-graders panorering runt Orangeriet ser vi de
två stå i dörren till dess pannrum . Mörkt . Med kruklådor
belamrat . Ett tjänstehjon tränger sig förbi med en tältsäng .
Kameran fortsätter mot ett växthus i förfall med tomma
drivbänkar och nån slocknad palm .

Så i en av Orangeri-dörrarna instiger Simon med Viola på
axlarna , klädda till fest . Skrattande med Midsommarbukett nu
i ett blomstrande Orangeri ; Bågnande blombänkar , grönsaks-
girlander , amplar med perenner ...

Det monotona motorljudet har under Violas minnesskärvor
ersatts med en spröd midsommar-visa "Uti var Hage".
Så återkommer motorljudet allt starkare ,
rasslet då bilen växlar ner ...

1955

Taxistrålkastarna fångar in slottsuppfarten , trappentrén .

Och så : Omberg till synes glatt konverserande Rutger och Alexander . Omberg upptäcker taxin , slår ut med armarna i en segergest och låter en betjänt följa honom mot bilen .

Han kliver in i framsätet .

OMBERG : Mot Kungliga Huvudstan . Sofort ! Schnell !
Plikterna kallar ! (sjunger :) "Allons enfants de la Patrie"

SINNESSJUKHUSET , några månader senare

Ekon av ett gnissslande hjul till en bårvagn ; ljud av tunga dörrar , dämpade samtal , skrammel från kök och andra oidentifierbara källor . Dragspelsmusik från en radio ökar och försvinner . Spraket av lysrör som tänds ... tunga andetag , torr hostning ... någon som ropar desperat långt borta ... kraxet av kråkor ... en visselpipa ...

Ljuskäglor från taklamporna spelar över Kaspers frånvarande anlete när han och doktor Laurell går på sidan om båren med Omberg , vilande som på lit de parade i sin svarta kostym . En liten mus till sjuksköterska lotsar vant vagnen i den trånga korridoren mellan palmer och ingenting ... jo , skuggor av sittande patienterna i låsta positioner .

Kasper anar dem i ögonvrån . Plötsliga ögonryckningar när man passerar ett av bländande sol belyst trapphus , en matsal , ett trapphus , en sovsal ... och så det plötsliga neonljuset i behandlingsrummet .

Ledsagande detta bildmontage ligger en dialog mellan Laurell och Kasper , nästan viskande , med pauser .

LAURELL : Det var första gången i Stockholm ? ... jaha . (vi
förstår att Kasper nickat jakande) Jaaserru ... en annan e
sönderkiis ... Bastugatan ... Du har sett "Rännstensungar" .
Jaha . Jaha . Jaha , så var det . Fattarru klyket .
En slang me halka . STOPP ETT TAG !

De har stannat vid en palmgrupp med vattenkaraff . Läkarn
sjunker ner och fyller spillande ett glas , han sväljer snabbt en
första klunk , han kommer på sig och erbjuder Kasper :

LAURELL : Nehej . Nehej du ... Jag har förstått du jobbar på bio
också ... då har du sett ... sett ...

KASPER : Det bli mest Errol Flynn . "Kapten Blod" , "De tappra
600" , "De dog med stövlarna på" ...

LAURELL : ... "Revansch i Burma" , "Nattens eskader" , "Vingar
... vingar ovan ... molnen" , "De var alla tappra män" .

Laurell har stannat med Kasper i ingången . Läkaren har hela
tiden haft en arm runt hans axel . Kaspers hand lämnar
motvilligt Ombergs när vagnen knuffas i närheten av
behandlings-bordet . De två vårdarna , som gått före och efter
katafalken i processionen , lyfter över den säckande Omberg
och rätar ut honom på marmordisken med läderremmarna .
Spänner över armar , mage och ben .

Omberg tycks vakna upp när hans huvud fixeras medelst ett i
grön filt klätt stålband . Blicken stirrar rakt in i en starkt
skinande rund armatur som har ett kors av hållare i mitten . På
väggen anar han skuggor av varelser som brottas med
slingrande blomstjälkar och taggiga frukter som tycks andas
oregelbundet , Två av dem vänder sig mot honom , spanar ,
tycks skaka på huvudena , stilla innan en plötslig attack rakt i
hans ögon . I mörkret plötsliga blixtar , som formar sig
till ett bitande drakhuvud ...

De senaste sekundernas låga surrande från el-chocks-maskinen
avbryts av ett puka-slag , trumvirvlar , marscherande kängor ,
hästgägg . Och så marschen : "Carolus Rex" !

STOCKHOLM , maj 1947 , Vykort med Kaspers animerade barnteckningar .

Kalle-tolvan-marschen fortsätter ; först krigiskt , sen fredligt i
mellanspelet , för att så åter gå till attack ...

JÄRNVÄGSBRON MED GAMLA STAN - Vykort från Söderhöjd .
Kaspers leksakståg rullar förbi ... rökpuffar döljer utsikten ...

CENTRALPLAN UTANFÖR STATIONEN - Kasper och Omberg
hand i hand vid sockeln av Ericson-statyn . En taxi rullar förbi i
ett raketmoln . Ericson spanar efter den och byter fot .

GRAND HOTELL - När röken lättat har bilen stannat vid den
rödutmattade entrén . En vaktmästare i full regal tvinnar
leende sina mustascher . En tår ur ögat och en snordroppe ur
näsan ...

SKANSEN - Ett gorilla-ansikte vrålar . En chimpanse i fez-mössa
räcker ut tungan . Omberg i duell ... plötsligen också med den
zigenar-draperade positivhalaren . Kasper provar sina värsta
grimaser ; Kanonfotografen tittar fram innifrån det svarta
kameraskynket , med uppgiven min . Slutligen en bild med ett
ovanligt sorgligt par .

RÄLSBUSSEN - efter vistelsen på hospitalet .
1955 . Montage .

Banans silverspår får plötslig verkligt liv när bilden tonas in i
smalspårets skenor . Lokföraren svävar till i en växel .

Kasper håller sig fast i en av takstropparna vid glasväggen
bakom styrhytten . Han stirrar ut mot slätt-rakan som
försvinner in i evigheten .

Omsider ser han ner mot instrumentpanelen och förarens allt
långsammare manövrerande . Vi återvänder till
minnesbilderna och Stockholmsresans tablåer :

Animeringen fortsätter med Gröna Lunds Bergochdalbana .
Kasper och Omberg håller hårt i vagnens skyddsräcke när den
dyker upp mellan banans spjälor ; Men så griper
tecknarhanden in i skeendet ; det blir Ombergs plommonstop
på flykt mot molnen .

EN DJURGÅRDSFÄRJA - Utanför Kastellholmen . Ett flagg-
prytt slagskepp seglar förbi . Kanonrök . När den lättar ses de
två i amiralskostymer vid rodret göra honnör . En måsskit
prickar Ombergs högra öga .

VAKTPARADEN - Slottsbacken . I en öppen kallesch dragen av
dussin vita hästar , ses paret i vargpälsar och enorma David-
crocket.mössor med svans vifta åt folket . Solen skiner och
V-Gurra med den på sin balkong . Han gör hitlerhälsning .

SVARTA KATTEN - Bion på Bryggargatan . En Hitlerfigur
stormar in under den ritade baldakinen med neonskylten med
namnet och "Non-stop-bio" . När entrén målats , slås portarna
upp och ut stormar en kvadratisk kader av Stormtrupper . På
flykten jagade av två fäktande Flynns i varierande åldrar ...

MOLINS FONTÄN - I bakgrunden Operakällarn bredvid
Johannes kyrka . En bastantare Nattfjäril , visslande med de
rödaste av läppar , passerar förföriskt . Bak statyn tittar
Omberg fram , viftande med röd snusnäsduk ... en Sigge Furst-
polis (urklippt) snurrar förbi med den vita jättebatongen höjd
i höfthöjd . Omberg viftar med vita finnäsduken .

OPERAN - Interiör med scenen och publikrader . Ballettfigurer
ur Nötknäpparn virvlar förbi . Pas-de-deux med prinsen och
prinsessan . Fnasket mellan Kasper och Omberg gaspar .
Prinsen tappar prinsessan i Orkester diket .
Benen sprattlar i spruckna pukan .

KASPERS POJKRUM , senare samma vårkväll

Han har improviserat en animations-studio med ett bord ,
belyst av en golvlampa , belamrat med skisser och ett ramverk
för aktuell bild att filmas med en dubbelåtta filmkamera .
Vårgården utanför på berget skönjes i skymningen .
Fönstret rör sig i en lätt bris ... en räv passerar ...

Han står bakom kameran och riktar in när Viola kommer in
bakom hans rygg och omfamnar honom . Hon hänger fast när
han lutar sig fram , justerar bilden , gör enbilda-tagningar .
Innan han försiktigt krängt sig loss hinner hon kyssa hans
nacke . Han borrar upp sig , medans Viola utmattad sjunker ner
på den hembygds sängen av ölbackar .

VIOLA : Hur mår du han ?

KASPER : Bra . Han sov . Han hälsade ...

VIOLA ; I sömnen ?

KASPER : Telepatiskt . Dom laddade honom en hel timme ...

I tystnaden hörs endast klicket från kameran och Violas tunga
andhämtning ... Kasper har åter satt sig att rita . Hans fötter
börjar snart stampa takten till bondkomikern Skånska Lasses
”Elektricitetsvisa” . Han tar första strofen , snabbt stämmer
Viola in och snart också Omberg , följt av alla teckningarna på
väggen bakom bordet ...

De' e' för jedrit va' vi fått de' bra, i både Humpen och Vreten. Vi
har fått trådar som i en sta', som gör elektriciteten. Man bara
knäpper, har ej besvär - så blir det volter i tråden. Och utav
volter det blir ampère, - Det e så svårt att förstå den för:

Refr : Allt går ju med elektricitet, elektriskt de' e' nå't konstigt
me' de'. Elektricitet de' strömmar ju som ni vet
härs och tvärs igenom tråden.

Men nu när strömmen har gått i sin, i både Vreten och Humpen,
så står det stilla i mjölkmaskin, i frösaböxen å i pumpen. I
mörkret traktorn man ger melass och håller olja på kvigan. De'
e' lika vanskligt att gå på dass, som att skilja kärringen från
piggen för: Allt går ju med elektricitet...

Nu har förlovningen tagit slut, mellan Gerhard och Lotten För
hennes hår ser för jädrit ut. De' e' ingen ström i papiljotten. Och
när nu radion har sagt go'natt, det inga watt finns i skärmen.
I utdragssoffan där har vi vatt vi gör en volt och håller värmen
För: Allt går ju med elektricitet...

Sången har utvecklats till en hollywoodsk biomusical i
cinemascope . Sinnessjukhusets korridor förvandlas med
exotisk rekvisita , kulissiga palmer i sunset-allé, , gatlyktor och
stora reklamskyltar med spelande neon ...

Och de tragiska medverkande i den tidigare akten
genomgår en kostym-metamorfos ;
Vårdare snurrar bårvagnen med den steppande Omberg ;
Personal paraderar , slår med toalett-borstar på pottor och
flaggspelar med landstings-handdukar . Patienter illustrerar
visans olika moment i koreografisk yra ...

VIOLAS DRÖM - sjukhuskorridoren / Korridor och kyrksal på Barnhemmet / Orangeriet . Pojkrummet .

Kasper ler i sin musikal-dröm . Nu gör kameran en bågformad
180 graders rörelse , vidgad för att ta in sängen där Viola och
Kasper sover rygg mot rygg under de snurrande modellplanen
fästade i taklampan ; och så över till Violas sida . I en närbild av
ansiktet ser man rörelser bakom de slutna ögonlocken ...

Ljudet av en filmprojektor . Burkig psalmsång och en
engelsktalande speakerröst som oförstående
läcker ur en högtalare ...

Korridoren har blivit en svart tunnel , med ett starkt sken i
dess öppning långt borta . Den vuxna Viola kommer in i
silhuettbild . När hon tveksamt går mot ljuset förvandlas hon
till en liten flicka . Hon går in i ljuset ...

Det kommer från ett kyrk-format fönster i Barnhemmets
samlingshall . Ett halvmeterhøgt krucifix framträder
när kameran sjunker ner bakom den lilla flickan
på stolen framför plattforms-estraden .
Så skuggas Jesus-gestalten av en svart-skuggad manskropp .

Barnet Viola stirrar rakt in i prästkappans tygknappar . En
grov hand sticks in i skörtet , rotar ett tag och ut kommer
en vit broderad näsduk .

PASTOR LAMMHAGE : Så fadern är hastigt avliden ... hörde jag
... våldsamt död , sägs det ...hur gick det till måntro ?

Han sjunker sakta ner mot Viola , fattar henne om de bara
knäna , avvaktar ... spelar mot klänningsfällan med ett
mittfinger med rubinrød guldring ...

Violas ansikte lyfts upp av den andra handen under hennes
haka . Hon blundar . Ser upp förbi honom ; Kristusgestalten blir
i några sekunder Simon hängande i en bjälke i Orangeriet på
Ekhamra . Nedanför kroppen , lilla Viola med en vattenkanna .
Sommarklädd med arbetsförkläde .

VIOLA : Han hängde sig i en palm .

Örflen är ögonblicklig . En filmduk rasslar upp framför
Jesusfiguren . Filmen har en värmebubbla i cellouiden , men
snart visar remsan några vilsna negerbarn framför en
stråhydda . En missionär med bibel i hand .

Nästa bild : vitklädd skolklass sjunger i nån lagerbyggnad .
En förskrämd apa sitter på orgeln och kvinnan bakom viftar
takten och sjunger skrattande ...

Viola skrattar hysteriskt för en av grabbarna i publiken har
gjort en tuggande skuggvarg av handen . Den nafsar filmens
Körledarinnan i khaki-brallorna ...

Lammhages hand som vilat i nacken på Viola , lyfter hela henne . De andra barnen vänder sig om och ser in i projektor-strålen , där nu silhuetterna av de två barnen lyfts sprattlande bort .
Lammhage lyckas också stänga av projektorn .

Det blir mörkt och tyst . Omsider en springa ljus i förrådsutrymmet under trappen . En svag stråle letar sig in mot Violas slutna ögonlock . Snabba nakna barnfötter springer uppför trappen . En mansfigur knäar vid luckan , mixtrar med den , får upp den . En vuxen Viola vaknar därinne . Sträcker ut en nyfödd Kasper . Luckan slår igen .

Viola vaknar återigen , kallsvettig och med förskräckt blick mot gryningsljuset . Hon snurrar runt och kryper närmare Kasper , hon drar täcket över dem båda . Slumrar ånyo : Då öppnar sig luckan av sig själv och Viola ser att mannen som håller barnet är Omberg . Han ler .

MIDSOMMARFESTEN - Kanalen mellan Hospitalet och Ekhamra park . En solig eftermiddag byts till en kväll med åskregn

Så var det att Skaparen från sin molntron kunde se ner på ett gudomligt sommarlandskap med en kanal som med ett glittrande band förenade Dårarnas paradiset med De utvaldes engelska Park . Vid bryggan nedanför stolle-anstalten ser en fiskmåse ett sällskap från densamma ta sig ombord på tre mindre ångbåtar , lövade och flagg-uppspelta .

Den första har reserverats för några Hornmusikanter som redan är igång med sitt folkvisemedley . I den andra bänkar sig högre personal . I den tredje några utvalda patienter bl.a Omberg i rullstol bemannad av Viola och Kasper . Uppe i backen syns en kö Miserabler borda en buss .

Båtarna lägger ut för fortsatt resa till Blomsterfondens traditionella midsommarfest i Ekhamra park ...

I fören har Omberg omfamnat flaggstången och småsjunger på
all världens språk i takt och otakt med Orkesterns repertoar ...
Kasper försöker vissla med men ger snart upp ..

Han hänger sig ut över relingen och flyger över vattnet förbi
trädalléns kulissvärld . Fonder av sädesfält och sjöar , gårdar
och sommarstugor ... så en bro , en sluss , en badplats , en
folkpark , en sockerbruks-ruin ...

På bänken bakom sitter Laurell och Viola , civilt uppklädda med
varsin blomkrans . (Omberg har redan offrat sin åt Poseidon ,
när ångbåtsvisslan tjöt och båten lade ut)

LAURELL : Märkligt fall , direktör Omberg , märkligt fall .
Periodare ... ja , jag menar inte så (mimar en hutt) ... snarare
att hans sinnestillstånd medger oanade , ska vi säga talanger .
Helt oförståeliga för oss vanliga stackars
krakar i grottekvarnen ...

VIOLA : Han minns ju inget . Ingenting . Inte ens oss .
Inte förr , inte nu ...

LAURELL : Men Detta är ändå en nöjd flur , lycklig i sin
fantasivärld . Fröken minns perioden när han sa sig äga
Ekhamra , några av hans resonemang kring upprustningen var
inte dumma ... Broder Rutger var imponerad . Inte frun dock ...
också märkligt fall ... Sen avancerade han till att vilja riva
kungliga slottet . Bygga ny opera ...

VIOLA : Vi har försökt prata om det som var ... då har han kört
sitt "a la bon huere monsieur" ! Just nu är han
Ecklesiastikminister .

LAURELL : Jag vet . Han har inspekterat sjukhuset ; han tror
det är ett kloster . Har organiserat klientelet i både högmässor
... och svarta diton . Höll på att sätta eld på hela kåken .
Vackert mässande dock ...

Ett tag behärskade han 32 språk såsom kungen av Babylon ...
men ibland förstod man andemeningen . Ofta "Ach , du arme
mops , was muss du nicht leiten"

VIOLA : Stackars lidande mops . Han fick det från min pappa .
Han älskade hundar ... båda älskade hundar . De var sanna från
nos till svans . Ögon som såg verkligheten , brukade han säga .

LAURELL : Nu sjunger han gamla örhängen ... ja Omberg alltså ;
rätt omfattande repertoar ... viss fin fraserings ... något
överdrivet och något rostigt timbre ...

OMBERG : (har han hört dem ? Snurrar mot dem och in i
flaggan) "Du är min hela värld , mitt längtans mål , min sol ,
mitt allt - Du gav mitt hjärta liv , min kärlek tog i dig gestalt -
du är min vackraste sång - den skönsta dröm som jag drömde
en gång - den stjärna som lyst min stig - Oh , säg mig än en
gång : jag älskar dig ! (till orkestern i aktern på båten
framför :) GRABBAR , VI TAR OM ! (Och det gör dom)

Ångbåten försvinner i en krök . Men måsen ser
båten närma sig Ekhamra brygga .

Ombergs sångröst har blivit Jussi Björlings , först i en skrapig
skiva på Godsets radiogrammofon , som bärs vidare till en
extra-högtalare ut på terassen för den församlade societeten ,
och omsider i en knaster-friare version , då Viola i det följande
collaget av bilder minns sin romans med Alexander från
barndomen ..

Just ja ; på terassen serveras Hedersgästerna . På grusplanen
nedanför finns bord för personalen från slott och dårhus . På
andra sidan dammen utfodras populasen från en torghandels -
vagn . Vid bussen , för säkerhets skull alldeles vid grind-
portalen , vänd för återresa , serveras anstaltens inhysingar ,
kvar på sin platser , genom de öppna dörrarna av några
bastanta kökspigor med matkorgar .
Klass-samhället fullbordat .

Vid båten igenkänner Rutgers hundar Viola . Hon enleveras för en promenad i Environgerna . Som oxå blir en promenad längs Memory lane . Orkestern och övriga paraderar den slingriga stigen upp mot huvudbyggnaden mellan klippta tujor och marmorstatyer går de vilse , men finner sig ...

Omberg rullar , trots Kaspers försök att hindra honom , in i det lilla badhuset , ett sagoslott i miniatyr med en kvadratisk bassäng av träribbor . Han kliver snabbt ur rullstolen och klär av sig naken . Hoppar i och flyter med drömmande blick mot himlen ...

Kasper har ur en gammal portfölj grävt fram ett fotoalbum , som han förgäves försöker få Omberg att intressera sig för . Under de följande dialogerna klipper vi parallellt :

RUTGER : Måste vara fascinerande att leva i synd . Du och Alexander kunde vara i nån fransk biemelodram , eller hur ? Jean Gabin med glödande blick och fimp klistrad i läppen ... och genom dimman från kajen etablisemanget Coq rouge , "bon soir , madam de pompadour !" - (med kvinnlig stämma) "Bon nuit Monsieur ! Bon nuit !!" - Och så hunden som sparkas ut från Kärleksnästet ...

VIOLA : "Ach du armer mops , was muss du jetzt leiten"

Montage : Minnesbilder .

Hon slänger grenar åt hundarna . Efter dem springer Viola som liten flicka . I återblicken ser vi hur en av hundarna letar sig in i ett buskage . De andra sätter fart upp mot slottet , där deras husse , en Alexander i flygarkostymering , stannat på sin ponny med en stallkarl vid tygeln . Spanande ut över sitt kungarike siktar han med ett trägevär .

När hunden inte kommer på hennes rop , kryper hon in och finner hunden med ett ben vilande i sin lövhydda . Som blir hennes . När de ska krypa ut , ser hon Alexander ; Han håller tillbaks den andra hunden .

RUTGER : Hon är egentligen ingen elak kvinna , min kära Sonya .
Men så jävla högfärdig . Den fördömda konvenansen !
Bördsstoltheten ! Dubbelmoralens snick-snack . Lögner och
förbannade dikter . Ju mer jag ser och hör människorna , desto
mer älskar jag hundarna . STOPP OCH BELÄGG ! KOM HIT !
KOOOOOM HIIIT !!!

**S:t Bernhards-hunden har spänts för en liten kärra . I den Viola
och Alexander hopkrupna . Simon drar den försiktigt genom
Orangeriets odlingsbänkar . I en djungel av grönt och
blommande växtlighet ... Han bromsar in häftigt , när dörren i
växthusets ände slås upp av en svart silhuett ;
en hotfull Sonya .**

RUTGER : Högvälborna Sonja Charlotta af Axell . Född
Karlsson . Äldsta dotter till den försupne Skräddarmästar Nisse
i Hycklingehöga . I en syskonskara av elva barn . Med en
trollkärring till moder som spådde i kaffekask ...
Skål för de spökande anförvanterna !
Men mest var det nog nya namnet som skadade : af Axelle .
Knapadel , förstår sig . Men fint som snus . Hade jag fått råda
hade ni gift er för länge sen ... länge sen ... vi behandlade dig illa
Din far var en äkta gentleman ... Hans död ... ja ...ja ...
jag saknar honom än i denna dag .

**Sista minnesbilden ; Rutger bär in barnet Viola i Taxi-Gunnars
bil . Denne tar den slitna resväskan med endast benen av den
klämda hunddockan stickande ut ...
Innan dörren slår igen hinner Viola få en glimt av Alexander i
ett upplyst fönster på andra våningen . Han har frusit i en
vinkning ... åter Sonyas skugga bakom . Gardiner dras för ...**

Viola har stannat innan Orangeriet . Vänder om med Rutger och
hundarna . Går ner mot Badhuset . De möts av Alexander som
lämnat sina plikter vid matvagnen . Rutger beger sig mot
orkestern och dansen vid Midsommarstången .

Just då exekveras "Skära , skära havre" : Skära, skära havre.
Vem skall havren binda? Jo, det skall allra kärasten min. Var
skall jag honom finna? Jag sågen igår afton uti det klara
månesken. När var tar sin, så tar jag min och så blir trollet
utan. Det var rätt och det var rätt och det var rätt och lagom,
att trollet fick i ringen gå för ingen ville hana.
Fy skam, fy skam, för ingen ville hana."
Sången svävar över nejden ...

Alexander och Viola går sammanbitna slingerstigen . **Plötsligt
sticker en bondslyngel upp huvet ur en buske , två sjömans-
kostymerade finbarn springer förbi med ett rullband ,
två damer i hucklen vänder sig bort , en liedräng spottar ...**
Viola minns när Simon och hon vandrade i parken .
Åskmoln tornar upp ..

Hotande röster i olika tonlägen blandas med sången som
förvanskas i olika hastigheter ... "Tattarjävlar !" , "Bortbyting !" ,
"Zigenarpack" , upprepas av olika röster ...
Allt tystnar när paret försvinner bakom badhuset . Nu
fågelsång trots åskmuller långt borta . Ett knirrande ,
knarrande ljud växer sig allt starkare ...

Kasper i halvbild med bar överkropp sitter sovande i en av
badhusets solstolar . Han håller fotoalbumet tätt intill sig .
Kameran närmar sig hans ansikte ...
tonar över i en fantiserad minnesbild :

Viola och Alexander sitter bröllops-klädda och lyckligt leende i
en lövad öppen vagn . En övertoning : Viola har baby Kasper i
sin famn . De pratar stumt med några på sätet tvärs över ...
Det visar sig vara en storskrattande Omberg och en
glädjestrålände Sonya . Båda nakna .

Kasper rycks ur drömmen , vaknar till bredvid en tom rullstol .
Omberg studsar på brädsvikten , halkar till , slår huvet i och far
i vattnet . Han återvänder inte till ytan . Ligger kvar på
plankbotten .

Kasper kastar sig i , kämpar för att få upp honom , måste upp
för luft , försöker igen , kämpar i evigheter ... så en
räddande skugga bredvid honom . Alexander .
De två lyfter Omberg mot glitterhimlen ...

Violas förskräckta ansikte när hon hjälper hala upp honom
**påminner oss om den tidigare scenen med drunksnings-
incidenten i hamnen , när hon såg olyckan från bron .**
Omberg liksom blinkar och tycks i Violas ögon plötsligt se en
verklighet från förr :

OMBERG : Vilken , debut ... vilken debut . "Får jag lämna några
blommor ... (Fortsätter sången ...)

KASPER : Du minns . Omberg , hör på mig , svara ... du minns ju

VIOLA : Minns du festen ? Olyckan ? (Omberg sjunger vidare)
Minns du Alexander ? Alexander , han , Kasper och Tommy ...

ALEXANDER : En räddning till och jag får
simborgar-märket I silver .

OMBERG : (har tillfälligt tystnat) A l e x a n d e r ... Alexander .
Hur mår du min son ? (Ser frågande runt sig) Vad har ...
han ställt till ... nu ... igen ... ?

ALEXANDER : Jag har träffat Viola . Bakom badhuset .
Tjuvrökt . Snattat ur sherry ...

OMBERG : God bless you children . Don ´t tell your mother !
(Sjunger brutet :) "Mag it gebeschöne blumen ... fleur and
flowers ... unto you ... (åter tal :) Självlart , självlart ...
krediten är god . Alles in ordnung . Krediten är god ...

SLOTTETS TROFÉRUM

Väggarna i det av tunga gardiner mörka rummet är fullhängda med diverse jakttroféer , vapen uppstoppade fåglar ; och en attack-stelnad Björn alldeles vid den enorma spisen .

Här brinner en brasa . Framför vilken står en liten jävel , notarie Skogren , frackklädd med spretigt hår ; här i den frusna silhuetterade stillbilden , lik en djävul just .

Det sprakar elakt från brasan , långt borta hörs orkestern när midsommarfesten fortsätter ...

Vi lånar da Vincis sista-måltids-scenografi för personerna bakom det långa ekbordet på vilket placerats flämtande kandelabrar , röda vinkaraffer och två eleganta skålar en med frukt och en med konfektyr .

Vid Skogrens kommande haranger kommer han pendla mellan dessa två , hungrigt mumsande fram sina domslut .

Skogren har brett ut en serie pappershögar framför sällskapet : Från vänster i den fortsatt frusna bilden : Viola hypnotiserad av arken , Alexander som ser upp i taket , Sonya stirrar stint på Skogren , Omberg med höjt glas , Rutger som vrider sina händer och slutligen Kasper som blundande stödjer sig på sin filmkamera . Med Ombergs första replik får scenen liv .

OMBERG : Sibirisk Grizzly ! Se på hans ögon ! Se ! Se ! Han minns ännu min kula . Men självklart fick Tzar Alexander äran , fattas bara ... Prosit Tjsarevitz ! (Till Rutger) Riktig toffel , kärringen lägrades ju av min supar-kamrat Rasputin .
Så han var väl värd en björrr ...

SONYA : NOG ! NOG NU !

OMBERG : Visst min turturduva , du ädlaste av panelhöns .
("Glada Änkan" nynnas)

SOPHIA : **SKOGREN** ! Så skynda !

SKOGREN : Ursäkta frun . Skog och ren . SKOGren .SONYA :
Kom till pappren nu . Mina plikter kallar .

SKOGREN : Dokumenten , ja , De av myndigheterna avgjorda
och med godkända stämplor ...

SONYA : Skogren ! (fel igen) Och tala inte till Omberg .
Han är idiotförklarad .

OMBERG : Omberg ja , Jag minns den fluren . Sålde fasan till
hoteller , men nog fan var det kråka .

SONYA . RUTGER !

Rutger börjar småviska med Omberg . Håller upp mer vin .
Kasper har tittat upp på Omberg ; Minns han ? Skogren snurrar
bland pappren och rycker upp lämpliga dokument ...

SKOGREN : Direktören Omberg ... tja vad återstår . Konkurs ,
min Nådiga ! KONKURS MED STORT K ! Utmätning ... allt i
beslag . Så säger Staten . Skam och vanära . Så säger Folket .
Rätt ska skipas ! Så säger Lagen .

SONYA : Kom till saken , notarie **Skogren** !

Bjudkorgen på bordet intresserar alltmer den nervöse Notarien
som får i sig en och annan druva i den
fortsatt tuggande monologen .

SKOGREN : (Läser från ett av pappren) Då patientens
behandling bör intensifieras och jämte ökade elchocker även
nya psykofarmaka skall sättas in ... (Sonya hostar) etc ...
sinnessjukdom av allvarlig art , stunder av eufori växlar med
tysta perioder . liknande ett närmast katat ... kataoniii ...

SONYA : Längst ner ! Det ska signeras !

SKOGREN : Tillstyrker Sjukhusets etiska råd tillsättandet av den av tingsrätten rekommenderade Gode mannen , Sonya af Axelles . Och rekommenderas för den fortsatta vårdens genomförande att endast denne äger rätten till avtalade besök med patienten och konsultationer med anstaltens överordnade .

SONYA : Det är bäst för alla . Nästa !

OMBERG : Se där är en kvinna som kan regera en kontinent !
Vad vore jag utan min Härskarinna . Puss ! Puss !

SKOGREN : Ska vi ta konkursansökan ... eller ... Jaha . Vi ska skynda ... borgensåtaganden ... reverser ... in-teckningar på fast egendom ...hyresförhållanden ... antecedentia ...

En blix-t far genom salen . Följt av allt närmare muller .
Regndroppar börjar tassa över rutorna ... i den följande monologen växlar vi mellan närbilder av bordsällskapet .
Stämningen från tryckt till skräckfylld ..

SONYA : Jaja ... Vi får detaljerna senare . Jag måste tillbaks innan tårtan . Summan av kardemumman är att Omberg inte har ett öre på banken , skuldsatt över öronen ...
Staden tar över Alphyddan , den ska rivas för nya bostäder .
Jag har lovat min odängde son att ta över kiosken , den ska byggas om till presentbord ... Alexander vill dock ha Viola i sin blomsterhandel . Nåväl , Hon och sonen erhåller Tjänstebostad ... rum och kokvrå ... i Miljonpalatset källarplan ... (ironiskt :)
Det kan ju passa sig ... **SKOGREN** ! Broschyren ! Broschyren .

SKOGREN : Jaja , just ; ungdomens fostran ur fördärvet .
(Får upp broschyren , läser) "Mandom mod och morske män !
Ett segeläventyr för den Äventyrslystne" .

OMBERG : (Sjunger :) Mandom mod och morske män
finns i gamla Sverige än ...

Sonya rusar upp . Sliter åt sig broshyren , slänger den i bordet framför Kasper . Han skyddar sin kamera mot Sonyas attack , när hon lutar sig över honom likt en asgam ...

SONYA : Se här , min gode junker . "Ungdomsskutan Hoppet" .

Perfekt för den unge mannen med det också passande smeknamnet Kasper ... Jojomensan , vilken teaterslyngel ... utan någon stadga i tillvaron ... skolkar för att umgås med uselt folk i skumma lokaler ... vind för våg med tillfälliga arbeten hos skandalblad och i nöjesbranschen ...

(Mitt i hörs Omberg sjunga vad han minns av tidiga låten , upprepar refrängen , ett papper dunsar ner för honom)

SKRIV PÅ ! (Paus :) Det är ett telegram till Winston Churchill !

OMBERG : Goda cigarrer ! (Härmar :) If youré going through hell , keep going " Målade inte oävet ... (Signerar) Sissådär my dearest .

SONYA : **Skogren** ! Häråt ! Se där ! Äntligen !

SKOGREN : (Synar Signaturen) Josef Stalin !?

Åskovädret avslutar Blomfondens fest på Ekhamra park . Personal räddar förtäring och möblemanger . De förvirrade patienterna slussas fårscocksvi i bussarna . Sjukhuspersonal halkar ombord båtar och bussar .

Viola , Kasper och Rutger kämpar i leran med Ombergs rullstol mot en av båtarna . Denne utdelar kungliga viftningar till höger och vänster , ler igenkännande , vinkar igen ...

Våran mås ser landskapet försvinna i ångbåtsrök och regnskyar ...

BIOGRAFISKA TEATERN . Höst .

Förra aktens Mandoms-musik får vara kvar under ned- och upptoningen ; Samtidigt hörs ljuden av en svärdsduell ,
sjöoväder och Hollywood-musik .
Allt hämtat från Errol Flynn's "Kapten Blod! " .

Vi ser filmen lysa igenom filmdukens baksida från ett lågt ,
förvrängt perspektiv . I sekvensen : Errol piskas vid en
skampåle . Minen är dock trofast Jesuslikt uthärdande .
Nedanför duken sitter en hopsjunken Kasper
i sin Gottförsäljar-mundering ...
Cloetta-mössan knycklad i händerna .

En fäktscen klipps över i Tommy som vevar fram nästa akt .
Filmrullarna är jättelika på sina hjul . Tommy skarvar vant två
akter samtidigt som Biodirektören Helmut Grimwald sticker in
sin Eisenstein-kalufs , stannar i dörren , skickar en
chokladkaka i en lyra mot Tommy .
Ljudet är högt i projektorrymmet och följande dialog får
mimas . Eller varför inte textas :

HELMUT : Wo denne KASPER ? Putz Weck !

TOMMY : VA FÖR NÅT ?!

HELMUT : DEN CHOCOLATE ... den kiosken ... reubers ...

TOMMY .: VA FÖR NÅT ?!

Helmut framför en mindre pantomim ; illustrerar en
kioskbiträdes olika rörelser , att choklakiosken är obemannad
och att någon kan snatta därstädes .

TOMMY : VA FÖR NÅT ???!

Helmut har tagit upp chokladkakan ur tunnan med filmslattar
och ger den till Tommy som rusar mot projektorn för akt-byte .
Med det lilla märket i filmrutan är vi åter bakom filmduken :

Här organiserar Errol sina piratkamrater till sjöstrid . Snart får de över de två segelskeppens relingar med bordnings-hakar och svärd ... kanoner avlossas . Master blir till flisor , splittrade segel rasar i krutröken ...

Bakom duken : Kasper ser upp mot Grimmwald ; Errols segervissa face i bakgrunden ...
Grimmwald sjunker ner bredvid Kasper .

HELMUT : (sjunger) Frag mich nicht warum ich gehe , frag nicht warum ... (tal :) Die Marlene ! Wir gehen ; Komm mein Kasper ! Komm mit mir ...

Errol-filmen har tonats ner . Istället : Marlene insjungning ...

Vi förflyttar oss med de två , Helmut styr vägen , genom bions vindlande trappor , dörrar , foyér , förbi kassa och godiskiosk , reservutgång , trappor , dörrar . Äntligen sätter han nycklarna i de många låsen , får upp dörren med skylten "vindskontor" ...

Det första Kasper ser i det belamrade rummet med belysta skyltskåp är en affisch med en heilande Hitler . Men när han kommer närmare mellan all paraferalia i rummet ser han ;

En efter godis hoppande hund under Fuhrerns utsträckta hand . Och vid närmare skärskådan texten : "Helmut Grimwald Variethé" zeigt : "Ach du armer mops !" . Och nu ser också Kasper att fotografiet föreställer Helmut i Hitlermunderingen .

Bakom ryggen på Kasper har Grimwald gått in i rollen som Hitler-imitatör . Han spelar upp någon halvminut av Sketchen med hunden .

HELMUT : Sååå her hegt hopper mein hund , wenn er wurst wünscht ! Verstehen ?

Han avbryter sig , leder Kasper mot de andra skyltskåpen som innehåller allt från reklambilder till artist-porträtt . Han håller Kasper om axlarna när han försiktigt guidar honom genom Memorabilia av en tysk nöjesepok före andra världskriget .

Kaspers ögon blir fuktiga med den följande monologen .

Men Helmut har gråtit färdigt för alltid .

Han tycks istället bli muntrare ...

HELMUT : Min fru "Die schöne Aina" . (Talar :) "Ich bin von kopf bis fuss zu lieben eingestellt" . Ermördert . Med hunden

Goethe... i famnen ... Geigerstrasse hundert fnyftzen .

(Pekar ut några av aktörerna på en ensemble-bild)

Erschossen , skjuten , ergast , Belsen Birkenau , erschossen ,
förschvundnen , Dachau ... Hollywood mit dem Fritz Lang , du
vet : "Hangman also die" , London palladium , Lido Paris ... Der

Osterhamn biographische Theater . That 's me .

(Sjunger :) "Frag nicht warum ich gehe , frag nicht warum ..."

Helmut sliter åt sig en fånig damperuk från rekvisitahyllorna .

Finner en ljuskägla och går in i en variéte'-rutin . Kasper
sjunker ner i en regissörsstol märkt : "Darsteller" .

Tommy tittar ut genom projektor-gluggen . Ljuset från den
framrusande cellouiden spelar över hans ansikte . Snart också
ett leende ...

SF-JOURNALEN : UNGDOMSSKUTAN "HOPPET" / Parallell-montage : Seglatsen / Händelser på hemmafronten / Hösten

Journalen innehåller det vanliga montaget av glittrande fjärd ,
spelande vågor , vind i seglen , master som slår ,
kobbar som far förbi ...

De kända och välskapta Grabbarna visar upp de sysslor som
beskrivs i filmkommentaren . Slutligen uppradade på däck i
luggslitna sjömanskläder nedanför Kapten Segerstråle och
Styrman Karlsson vid rodret . De mindre representativa

Kasper och hans polare Niels ses skrubba
med ansträngda leenden .

JOURNALFILMS-KOMMENTATORN : Vi har bordat Skonaren ”Hoppet” . Här får så kallad ”Ungdom på glid” från tillvarons skuggsidor sin chans att i vågor , vind och vilda vatten fostras från ohängda slynglar till ansvars-tyngda vuxna män , till medborgare i staten , till fäder för en ny generation av fosterlands-älskare och sjöfarande äventyrare .

Då applåderar af Axells i biopubliken . Viola bredvid Alexander har en tår i ögat , mer förskräckt . Raden bakom sitter Elina och Elsa och Viola . De två senare har breda leenden och faller in i handklappet . Elina sitter bara still , sorgmodig ...

KOMMENTATORN : Här tränas de käckä gossarna att känna på mycket av det som är en sjömans lott . Det ska flagg-firas och segel-halas . Däck-skrubbas och rost-knackas . Potatis-skalas och latrin-tömmas . Logg-studeras och manöver-excerceras ... allt under överinseende av Kapten Segerstråle och Styrman Karlson . Ja inte han med Flammorna i den kända filmkomedien . Fast man vet ju aldrig ... nu när skutan styr ut mot seglatser på såväl Öster som Nord - sjö .

Vi önskar dem Glad seglats ! Och efter dagens övningar och provningar får de utmattade ynglingarna sin välbehövliga sömn under däck i John Blunds hängmattor ... Vackra drömmar om kommande äventyr på de sju ... ja , vi nöjer oss med de två haven !

Den näst sista bilden har just visat de sex ynglingarna i kabysens hängmattor . Niels drömmande ängel-lika ansikte i en av de övre .

SKEPPET

Övertoning från det svartvita till blek färg och ryckningar i Niels ansikte . Kameran gungar med skepp och sovsäckar . Plötsligt spyrr han rakt ner på nedre bädden .

I det öronbedövande brakket från skeppet , dånet från vind och vågor ses mer än hörs ynglingarnas svordomar ...

Grabben under sliter ner Niels på golvet , överöser honom
med slag ; när Kasper ingriper pucklas han på av de andra .
Niels är helt passiv , förutom att han lyckas rädda sin
medaljong runt halsen in i sin knutna näve .

Två av dem drar ut honom på däckets . Kasper har tillfälligt slitit
sig lös men fångas in av de andra två . De rullar runt på det
gungande hala däckets . Med rep surrar de Kasper och Niels vid
en av masterna ... överöser dem med hinkar av iskallt vatten ...

Ett ljus har tänts i kajutan , Karlsson och Segerstråle har
skjutit undan luckan . Karlsson gör en ansats att kliva ur men
kaptenen håller honom tillbaka . De utbyter leenden .
Stänger om sig .

Grabbarna känner av kylan och halkar iväg mot kabyssen . En
har stannat för att lossa på repen , men slits snart bort ...
Dock har repet lossats tillräckligt för att Kasper ska börja göra
sig loss . Han stannar upp när han ser de röda spåren av slag på
Niels nakna rygg . Denne sitter ihopkrupen .
Hans kropp skakar , han verkar hulka i tårar ... men så lyfter
han ansiktet mot regnet och skrattar .
Inte hysteriskt . Befriande ...

Den svarta skeppssilhuetten försvinner in i
den grådaskiga vattenväggen ...

LASTUTRYMMET

En lykta svajar över de två , svepta i filter i det trånga
utrymmet i fören .

NIELS : Det var min far ... han sloeg meg ; Min mor døde ... så
var hon en aengel ... då blev han en djaevul .

KASPER : Han tvingade dig ... hit ?

NIELS : Ikke , jeg aer en frivillig ... fraemlingsoldaet ...
(skrattar ; de sitter tysta) Min mor var full . Hon körde av
vaegen . Maeske ... Hans aelskerinde ringede maej ... så rymde
jaeg ... Han fand maej ... så slog han ... jag rymde ... han fand
maeg ... så slog han ...

KASPER : Bara för ... bara för en rymning .

NIELS : Naej ... det også ... men mest for dette .

Hans hand har under hela striden hållit en berlock i en kedja .
Han låter Kasper öppna locket . En guldlockig kvinna i
tjugoårsåldern . Med ett leende . Niels är en slående kopia av
modern . Så är hans leende .

SMALFIMSMONTAGE / Resan fortsätter / Breven från Viola

Smalfilmskameran fångar disiga konturer av skärgård ,
panorerar ner mot vågor , sen reling , den skakar till och
betraktar en scen längre bort : Karlsson har radat upp
grabbarna och ger dem varsin örfil . Bakom står
Segerstråle och håller om Niels .

VIOLAS RÖST : Min högst älskade Kasper-docka ! Du må tro vi
saknar dig . Men vi är också stolta över vår äventyrare .
Du var med i SF-journalen ! Omberg skulle varit stolt .
Han fick inte se filmen , får inte permission ; jag tror de isolerat
honom . Vi får inte besöka honom . Usch ja . De rev Alphyddan .
Och Kiosken är ombyggd . Elsa på ålderdomshem .
Kanske var det också bäst som skedde . Att du fick komma
iväg . Här är bara sorgliga nyheter . Jag skickar
tidningsklippen från Bulletinen , får du själv se .

Kasper visar klippen för Niels : "SISTA
INDUSTRIPAVILJONGEN LÅGORNAS ROV" . Bild på Brandkår
och ena tornet brinner . "STATIONSKIOSKERN
MODERNISERAS" . Bild av modern arkitekt-skiss .
"TROTJÄNNARINA PENSIONERAS" Elsa ser butter ut ,
för en gångs skull .

De sitter i en av hängmattorna . Litet längre bort spelas det kort
på en tunna . Niels ser att Kasper hoppar över ett klipp . Kasper
ser att han ser ... tvekar men ger honom så klippet med en
rubrik : PRIS TILL HOVBLOMSTERHANDELN ORKIDÉ , samt en
bild med "Direktör Alexander af Axelles med prisvinnaren Viola
Tahl" . Viola med buckla . Alexander kramar om .
De ler mot kameran .

8mm-kameran igen ; Nu havsbilder ; Någon ö skymtar , den
fångar måsar , moln , masten , Niels klättrar med segelsnoddar ,
två andra bredvid , de rycker till så att han mister greppet ...
kameran slås undan ...

Kapten rycker i kameran , men knuffas av Karlsson som
uppmärksammat incidenten i masten . Kasper har ramlat
men har kameran fort farande i behåll .
Vi klöpper mellan ordinarie Filmkamera och Kaspers 8mm ;
Ur en sned vinkel fångas följande :

Man ser Karlsson rya , kapten gestikulera , men ingen ingriper .
Niels dinglar från en av bommarna ...
Grabbarna frusna ... de klättrar ner ... kameran skakar och
fångar Kaspers desperata ansikte ...
sen mot Niels som faller ...
(hopp i handlingen)
Karlsson och kapten släpar bort Niels livlösa kropp från
presenningen över till befälskajutan ...

BEFÄLSKAJUTAN / Hamburg hamn

Kaptenen låser in kameran i ett skåp .

KAPTEN : Ett förbannat sätt må jag säga . Skäms han inte .

Uppmana en kamrat till våghalsigheter ... och sen filma
det hela . Sensationmakerier ... men jag blev varnad för er !

Och era kamrater har hållit mig underrättad om era
eskapader inför filmkameran . Se så ut ! Det blir straffvakt .

Han stannar ombord . Ta farväl av er söte kompanjon .

Ni ska hållas isär !

Kasper nickar mot Niels som ligger bandagerad i en extrasäng i
befällshytten . Denne försöker ett leende och en vinkning med
den bandagerade armen .

KAPTEN : JA , Karlsson tar hand om grabbarna . Permission
ikväll . Det kan behövas litet nöjen efter dessa eländes dagar .

Segerstråle vinkar åt Karlsson att gå ut . Han har Kasper i ett
stålgrepp . Dörren slås igen . Efter det Karlsson lämnat ,
pysslar Kapten lite planlöst med papper och utensilier på
bordet . Han spanar in Niels som tycks sova . Så tar han fram en
flaska , tar ett glas , sitter tvekande . Dämpar belysningen ...

Sätter på radion : Andrew Sisters insjungning av "Bei mir bist
du schön" beledsagar det följande montage :

BESÄTTNINGSKAJUTAN / S:t Pauli horgata / Kaptenshytten

Kaspers sorgsna ögon när han ser ut över hamnen , vars
tristess speglar sig i ventilglasat .

Där är trångt och osaligt . Radion lyser också här ... Karlsson
samlar flinande ihop en bunt sedlar . Grabbarnas dreglar framför
utrivna sidor med nudistdamer i motljus
på klippor och andra tribuner ...

KARLSON : Nu när ni vet en sjömans vardag , får jag bjuda på
litet livserfarenhet . Självklart är det här studiebesöket oss
emellan . Eller hur grabbar ?! (Jubel)

Utanför avspärrningarna till prostitutions-gatan
Herrbertsstrasse . Gänget slinker in . Ledda av Leberman
Karlsson leds de förbi syndens små schabbiga nästen .
Flickorna poserande , trötta varelser ,
skuggor av manlig publik ..

Vi ser deras , förnedrande gester , hatiska rop men hör inget
under musiken ...

Samtidigt har Kaptenen närmat sig Niels bädd . Hans ögon är
simmiga , handen darrar när han smeker Niels över håret .
Denne tycks vakna , ser upp , fyrar av ett plötsligt leende ...
Han låter Kapten fortsätta sitt utforskande ,
alltmer slirigt leende ...
Niels finar till och knockar sen Kaptenen med några slag av
den gipsade armen ..

Musiken har slutat : Efter skivan , en tystnad , sen
öronbedövande slammer från båtar som lossar och lastar .
Sirener blandas med måsskrin , tutande och skrammel
från det vaknande Hamburg .

Det är tidig gryning . Lyftkranar som svänger , vinschar som
hissar ... Kasper har somnat då nyckeln vrids om i dörren som
stilla öppnas av Niels .

Två skuggor smyger in i till Kaptenen . Denne ligger knockad
och , nu naken på golvet . Kameran tas ur skåpet ,
gryningsljuset räcker knappt för att fånga scenen där Niels
framför kameran låtsas bli avslöjad vid förövaren och reser sig ,
rättar till underkläderna , viftar avvärjande ...

Det hörs ragglande steg och och bullret av gänget som återvänder till kajutan . De smalfilmas som silhuetter när de rumlar ner för trappen . Kasper låser dörren .

KASPER : VAR ÄR KARLSSON ?

EN RÖST INNIFRÅN : VA FAAN SYSSLAR NI MED ! (När frågan upprepas) HOS NÅN HORJÄVEL ! ÖPPNA FÖR HELVETE !

HERBERTSSTRASSE

Smalfilmskameran fångar fylleyenyllet på Karlsson som just raglar ut genom avspärrningarna till horgatan .
Kameran hinner få med hans obetalbara min när han upptäcker vilka som konfronterar honom .
Och med vad ...

Kasper härmar SF-journalens signaturmelodi .
Karlsson rusar vinglande fram men stoppas av Niels gipsbandage . Sittande i den våta rännstenen ,
gör han tappra försök att resa sig ...

KARLSSON : Vad fan i alla helvetets jävlar tar ni er före ?
(låter bra på smaularska) Myteri för tusan bövlar . Det blir rapport på det här . Uppfostringsanstalt , ensamcell ,
vatten å bröd ... (Hans röst har blivit alltmer osäker ...)

KASPER : Får jag be om ett leende .

Han närmar kameran Karlssons droppande näsa . Denne stirrar och blir alltmer explosiv med ansiktsmusklerna .
Högrödheten stegras ...han spottar ner i rännstenen ...
Niels har gått ner på knä och trycker gipset mot Karlssons hals . Med den andra handen söker han
innanför Karlsons kavaj ...

KASPER : (mycket lågmält och artigt :) Styrman Karlsson
vet ju att uppskatta ett och annat äventyr , eller hur . Inte
sant ? Han är ju också högst medveten om sakers värde och
omkostnaden för diverse omständigheter ... Seså , bjud till
Karlsson . Litet till ...

I varje paus har Karlsson hostat upp en sedel ur plånboken med
moderns porträtt bakom en plastficka .. Slutligen slänger han
hela plånboken , slår om på klacken och lommar iväg .

HAMBURG-COLLAGE , samma kväll och natt .

I kvällsmörkret klär sig den ännu krigsskadade staden i en
myckenhet skyltfönster-ljus och neon-skyltar ... matchande
med ett lätt duggregn blir deras vandring genom folktomma
gator smått romantiskt befriande . Kasper håller Niels om
axeln , vinglar litet extra ...

I det lilla skabbiga hotellrummet tar den skrangliga järnsängen
nästan allt utrymme. Niels räknar kassan med ena handen .
Kasper tar långsamt av sig kläderna .

NIELS : Ja , faen i bofinkken . Så vaer man aeter på rymmen ...
Så skae vi så till Timbuktu ? (tystnad) Så . vill di hjem , vaba ?

KASPER : Jag har inte dina ... jag vet inte riktigt ... hur du ...
klarade ... på rymmen ... pengar , ja pengar ...

NIELS : Så treffer du naen medmaenske ... allermest naen
spendersam ... og alene ... alleting er for salg !

KASPER : Kaptenen ...

NIELS : Han har sku betalet ... men for daej er det gratis !
Såå ... min skatt ?

Han har tagit upp ytterligare en bunt pengar . Kasper förvånas
först över plånboken , sen över sista uttalandet . Niels håller
min , viker lockande upp täcket ...
Pluttläpparna övergår i ett gapskratt . Han kastar en kudde mot
Kasper , som står frusen i kallingarna . byxorna nedhasade ...

NIELS : Kom sa ! Just kidding ... just kidding .

Kasper drar upp brallerna igen . Tar kudden och slår den i
sänggaveln ... fjädermoln .

Telegrafstationen vid Hauptbahnhof , regnig kväll

Kasper talar inuti en telefonhytt , när han ser sin och Niels bild
postas på telegrafstationens anslagstavla . KRIMINAL AMT :
JUGENDLICHE STRAFRÄTER .

Vid en pulpet med brevinkast stoppar Niels ner två gula
filmrullar och skriver sedan med viss möda på ett tjockt
kuvert . Kasper har skyndat ut till honom , får i hast tag i en
tidning någon glömt och försöker skyla deras förehavanden .
Han läser på brevet :

REDAKTEUR JOACIM AMBER , KÖBENHAVNSPOSTEN ,
COPENHAGEN

KASPER : Du känner honom ? Litar du på honom ?

NIELS : Selfølelig så stoler jaeg pa ham . Han er min far .

KASPER : Är du inte klok !?

NIELS : Som far aer han en amateur ... men som journalist ... da
er ham professionell .

Han skrattar till när han upptäcker att också tidningen han håller upp har deras porträtt kompletterade med två foton ;
ett av Karlsson , som ser extra misshandlad ut och ett av
Kaptenen Segerstråle tjugig i bästa seglarmundering .

En posttjänsteman närmar sig , spejande mellan efterlysning ,
de två och tidningen . Snabbt ner med brevet , Niels river med
armen ner en dekorpalm i vägen för mannen ; som vesslor
försvinner de genom svängdörren . Postmannen skyndar till
telefonen . Två skuggor försvinner i natten .

Något senare utanför en biograf med mycket folk som skyndar
in undan regnet . De två har ställt sig vid ett väntande sällskap
som om de hörde till . Kasper kollar klockan .

Niels går att närmare betrakta bioaffischerna : "Sherlock
Holmes - Der fall der lachenden Mumie " .

En liten rostig lastbil har bromsat in . Den blinkar till .
Fortsätter sen in runt hörnet i en gränd . Kasper får med sig
Niels . De går försiktigt runt hörnan . Bilen är nedsläckt .
Kasper springer fram och öppnar dörren ;

En jättelik schäfer skäller ut honom , innan han får igen
dörren . Knappt hinner Kasper och Niels vända på klacken
förrän de stoppas av den jättelike Rainer .

Hans vanställda ansikte tycks mumla något . medan han
handgripligen skuffar upp dem på flaket och under en
presenning . De kryper ihop tätt . Bilen har startat och glimtvis
ser vi deras ansikten när gatulampor tränger in i glipor .
Plötsligt är de medvetna om ytterligare ett par ögon som
blinkar i mörkret . Ännu en schäfer .

Kasper hinner knappt mima : "sitt still" innan hjulen gnisslar i
en bromsning . Dämpat hörs bitar av tyska röster : "Polizei !"
och så hytt-schäfern som skäller vilt ; "Zum Teufel ! !
Achtung !" . "Bist du verrückt !" sekunden efter
"Sofort ! Ladeplattform !" .

Det är då den tredje passageraren på flaket , schäfer nummer två , rusar upp , pressar upp presenningen , och skäller än mer än sin framsättes-polare . Polisernabackar ...

I ett fågelperspektiv ser vi Rainers lastbil rivstarta och lämna polispiKETENS varningsljus roterande glöda i natten .
Och två poliser som ser efter fordonet .

Knäppet från en skivarm , sprakande från spåren och så
Marlene Dietrich : ”Lilli Marlene” ; fortsätter
under följande montage :

Bilen far genom nattens alléer , bygator ... Rainer och schäfern koncentrerade bakom den enarmade och tappert kämpande vindrutetorkaren ; Kasper och Niels har somnat på varsin sida av den värmande schäfern .

HUNDGÅRDEN - Midnatt och morgonen därpå

Hundskall allt närmare , allt vildare ...
Erica lyfter presenningen mot de blinkande passagerarna .
Regnet har slutat , men de måsta ändå gnugga ögonen när de hoppar ut och konfronteras med Hundgården vars stängsel och ruckliga byggnadssilhuetter påminner om ett koncentrationsläger .

Knappt har de satt ner fötterna på marken för att följa Ericas dimunitiva gestalt in i huset förrän dörren slås upp och ytterligare en kader hundar rusar mot dem ...

Erica visslar från huset och alla jyckarna tystnar och springer in . Niels och Kasper har stannat för att se sig omkring . Ytterligare en vissling . Erica lyfter armen från skivan . Slut på Marlene sången .

Midnattsupén är avklarad , hundarna täcker golvet . Rainer reser sig och samlar upp disken . Banar sig väg mot köket , följd av en och annan svans ..

Erica tar fram en plåtlåda . Hon radar upp gulnade , skrynkliga foton i olika format . Niels slumrar med huvudet i händerna .

Kaspers trötthet viker när han reser sig för att se närmare . Plötsligt pekar han igenkännande : Grimwald och en ung Erica vid ett sminkbord . Han är halvt inne i sin Hitler-karaktär . Erica håller en lös rakborsts-mustasch . Kasper ser på henne och hon nickar jakande . Kasper böjer sig ner för att se fler bilder . Ericas klänningsfäll åker upp när hon ska rätta till några bilder . Kasper ser det tatuerad numret på underarmen .

Kasper låtsas inte ha sett . Han tar något steg och åt sidan , Niels får en stöt och vaknar . Han blinkar , upptäcker plötsligt ett foto med Rainer och en schäfer som räcker vacker tass .

Rainer skrattar i sin nazi-uniform .

Niels ställer sig vid Kasper . De känner sig iakttagna . Rainers skugga ser på dem från köksdörren .

Han gestikulerar stumt med Viola . De ser när hon tolkar ett svar . De står frusna . En svag månskugga skär mot bordet ...

Solstrålar väcker Kasper . Han och Niels delar en improviserad säng med diverse hundar på husets övre våning . En vissling utifrån . Och de försvinner ner . Av debaclet vaknar också Niels . Han ser Kasper i randig pyjamas öppna balkongdörrarna . Han bländas av ljuset . Gnuggande sig i ögonen går han ut till Kasper . Han får gnugga sig igen :

Ty trädgården , husen och de omgivande staketerna , som igår natt liknade ett koncentrationsläger , har i den vackra höstmorgonen välsignats med fruktträd , blomrabatter .

Runt den lilla lastbilen flockas hundarna .

Rainer lassar på fruktlådor .

Bakom kommer Erica in med frukostbricka , ställer ner den på ett rangligt bord . De sjunker ner på än rangligare stolar .

Niels tar hennes hand .

NIELS ; Wir müssen ihr danken ...

ERICA : English please . These days I must ... try english ... good
for business .

Hon vinkar mot Rainer och åter blottas det tatuerade numret .
Hon ser att de ser .

ERICA : Davon spricht wir nicht . We don´t talk ... about ... the
Vergangenheit ... the ... the ...

NIELS : The past ...

ERICA : We never talk about the past . Never ... ever ...

Kasper ser intensivt mot Erica i motljuset när hon skrattar
plötsligt . Tecknade rosor formar en krans kring henne .
Hon förvandlas till Viola .

BLOMSTERHANDELN ORKIDÉEN - samtidigt

Viola tittar drömmande ut genom skyltfönstrets blomkaskader .

ALEXANDER : Fröken Viola ! Fröken Viola ... hallå ! Vi har
kunder . Ett ögonblick min herre . Viola ...

Han återvänder med henne in i mot den snofsiga rundeln i
lokalens mitt ; palmer och en spelande springbrunn . Där står
en man i elegant rock . När han vänder sig ser hon först
den välpressade kostymen . Alexander befriar henne från
buketten och svassar iväg . Viola ser upp i ett välansat skägg
och sen mot ett försiktigt leende : Konrad !

Alexander vid kassan ser henne vackla till och hur mannen tar
tag i hennes arm . Samtidigt skrapar han med foten mot golvet
för att markera att hon halkat till . Men när de två går mot
glasskåpen med snittblommor , återvänder Alexander till
kassadiskens göromål ...

Kylutrymmets speglar och glasdörrar berättar återseendets
blickar mellan Viola och Konrad . Och allteftersom buketten
binds ökar glöden i deras ögon .

HUNDGÅRDEN - samtidigt 1955 / **Tilbakablick : **Sommar till vinter 1945 .****

Fågelsången är intensiv , dämpas när ett militärplan passerar ..

Kasper och Niels langar de sista fruktlådorna på lastbilen .
Schäfrarna hoppar upp på flaket . Rainer kysser Erica farväl .
Lastbilen rullar iväg in i den röda höstallén ...

De vänder mot huset , när Erica plötsligt stannar vid brunnen .
Hon plockar upp tre spillda fågelprickade äpplen . Ger dem
varsitt . Slänger sitt i brunnen .

ERICA : Make a wish . was sie wunschen ... will come true .

Hon ser ner länge mot sitt eget ansikte , som förvandlas och blir
tio år yngre ; smutsigt med desperat blick . Nerifrån : En Rainer
i vinteruniform halar upp ett rep . Ett lock läggs på .

ERICA : So will Ich doch erzählen ... I ... will ... tell You .

Flygplansbullret ökar . Tyska Kommandon och
motorljud närmar sig ...

Vinter i trädgården . Skuggor av de lågflygande planen sveper
över de kala träden . Utanför grindarna marscherar en långsam
karavan av svarta skuggor ; Lagerfångar . Soldater manar på .
Miltärfordon passerar ...

Rainer vid grinden . Erica faller . Han släpar in henne i
trädgården . mot brunnen , får ett rep runt hennes nästintill
livlösa kropp ... Lyckas få ner henne i brunnen . Snurrar runt
och ser två soldater närma sig . Rainer håller dem borta med
hjälp av schäfrarna ...

Dränkt av det ökade larmet och skottsalvor ser vi Rainer och soldaterna gestikulera och högljutt argumentera ...

Plötsligt avfyrar en av soldaterna sin pistol . Träffar en av hundarna som sjunker ihop , Rainer försöker skydda den andra , men en gevärskolv rakt i ansikte fäller honom .
Hunden stannar ...

Skottlossning hörs . Soldaterna retirerar undan kulkärvarna . Fångarna kastar sig på marken , ledet splittras , tyskfordonen sätter fart ... Rainer , halvt blind i det blodiga ansiktet lyckas släpa sig upp på brunnskanten .
Ser ner ; Hennes ögon har fortfarande liv .

En amerikansk jeep far in mellan grindarna . Soldater rusar av skjutande ; schäfern skyddar Rainer ; skjuts på fläcken .

Ekon av skotten studsar mellan brunnsstenarna ; Viola blundar men med tystnaden öppnar hon ögonen mot ljuset ...

TIDNINGSREDAKTIONEN I KÖPENHAMN

Ljusblinkningar : I Betraktungs-apparaten för smalfilm vevas de flimriga bilderna från Kaspers film med Niels .
Redaktören Jacob stannar upp för en bild av sin pojkes ansikte , vevar förbi sekvensen med den nakna kaptenen men backar sen upp och stannar på en bild där Niels pisksårade rygg skymtar . Bakom Jacob dyker en skugga upp .

FOTOGRAFEN : Na , billederna er klare . Har readkteuren vaelget ... der en nagre grisslige . .. for trucket . Mae grisslige ...

JACOB : Alle billeder ... taeck hele mittenuppslaeget .

FOTOGRAFEN : Og draengerne ? Anonyme ...

JACOB : Ikke , Sørensen ... ikke . Deres anleten , deres navner ...
og ... att ... det er min søn . Første siden .
Vaesgo , Sørensen , vaesgo .

Fotografen tar en bild av Jacob vid "klippbordet" .
Fler fotoblixtar ...

HUNDGÅRDEN

Musik från Sherlock-filmen ...

I de sista av blixterna , en närbild av Niels . Han har förvandlats
till flicka . Rainer fotograferar . Erica förbättrar med
läppstiftet . Niels plutar flinande med munnen och kameran
förflyttar sig i spegelbilden och där är Kasper , fånigt stirrande .
Med rakat huvud .

Dialog på tyska från Sherlock-filmen ; "Fallet me den skrattande
mumien".

BIOGRAFEN

Sekvensen där Sherlock och Watson plus sällskap samlas runt
mumien . Klippet därefter med de två spatserande på ett tak ...

I publiken : Erica och Rainer inne i filmen . En road Niels i
flickversion . Stackars Kasper lidande i en fånig skärmmössa .

Slutmusik från filmens titlar .

De kommer ut ur bion . Erica insisterar på en bild . Niels ställer
sig bredvid två konstaplar , som råkat passera ; och där står så
Kasper i en slags overall och Niels i finklänning hand i hand
mellan två smilande gendarmer . Till och med Rainer ler , om
och något förvridet , när han tar bilden .

ÅLDERDOMSHEMMET / HOTEL BALTIC

Taxi-Gunnars bil kör upp mot en funklåda i en dunge av tallar . Ett övergivit landskap med åkrar omger det . Vädret är grått . Elsa sitter på en av altanens bänkar . Tomma rullstolar bredvid . Hon väntar på att Gunnar ska ledsaga henne ner . Men hennes monolog har redan börjat . Snart i bilens framsäte ...

ELSA : Gunnar , min Gunnar ; utan dig och vår utflykter skulle det varit kollavippen för länge sedan . Det går snabbt nu ... de lägger säkert arsenik i gröten . Kålsoppa med frikadeller . Fy fan . Potatisbullar , gädda med spenat ... de tar död på mig .

Vart supéerar vi idag ? Stadshotellet , Å-restaurangen ... jag gillar pizzagrabbar som tog över mitt café , mia mozzarella ! Vilka grabbar ! Som kåta Gondoljärer . Men vilken cementsmet de serverar ... burksörja ... organiskt stink , isch ja . Varthän min tappra körsven och riddare !

En övertoning har tagit oss från det trista åkerlandskapet utanför stan till de fortfarande än tråkigare hamnkvarteren och hotellkrogen Baltic . Elsa tvekar men de går in omsider ...

Lokalen är övergiven , stolar stapplade , byggsdynen här och var , någon vägg är på väg att rivas ... men vid det vanliga bordet bakom sin tidning sitter Kasupski . Det är dukat med pilsner och ostmackor . Kasupski viker ner tidningen och gör en inbjudande gest , men behåller fimpen i mungipan .

KASUPSKI : Ser man på vad katten dragit in ...
En gammal skolkamrat ...

ELSA : ... rakt in i råttkällaren . Jag ser det dukats till festmåltid .

KASUPSKI : Ja Madam före detta Cafégudinna , välkommen ner på jorden .

ELSA : Tja , snart under den ...

Taxi-Gunnar har trots allt baxat ner Elsa vid bordet . De två damerna utbyter ilskna blickar . Kasupski skjuter fram mackan och håller upp ölen .

KASUPSKI : Inte direkt Parisare med ägg och falukorv .
Räkmackor ... Smörrebröd ! Som på Madams Järnvägscafé !
Jag har ett förslag ... Elina !

Elina dyker upp ur intet med en bukett , som vi känner igen från blomsterbutiken . Hon fnittrar osäkert och räcker över den . Samtidigt hörs en dragspelsfanfar från den belamrade scenen .

Med uppstoppade råven vid fötterna och sittande på en bygglåda spelar nu Konrad "Tango Jalousie".
Kasupski försvinner åter bakom tidningen .

KASUPSKI : Betrakta er som anställd på Danssalong Baltic .
(Tittar fram) Premiär inom kort !

Taxi- Gunnar rycker upp Elsa . De svävar ut i en improviserad dans mellan pelarraderna .

HUNDGÅRDEN - Någon vecka senare .

Höstlöven virvlar i den tjutande vinden , när Packarden kör in på gården . Rainer har koll på hundarna . Ur bilen stiger Grimwald i värsta Jägermesiter-kostym . Erica springer fram och i ett famntag snurrar de runt . Då kan inte hundarna hålla sig utan far fram och hoppar högt mot Grimwalds godispåse ...

I det pandemonium som följer när de tar sig in i huset , har bilen backat upp och en man stigit ur . Det tar några sekunder innan Kasper känner igen Konrad .

Pianoackord ; början på den sång som Niels ska exekvera ,
något stapplande på ett ostämt piano .

STORA RUMMET

På bordet mitt i dukningen av den nyss avnjutna middagen står en gammaldags skioptikon-apparat . Niels är beredd med Kaspers egentillverkade bilder till den följande berättelsen . Publiken i spänd förväntan . Niels nervös och tar om början : Den vackra melodien kommer att avbrytas av mellanspel , typ Horst Wessel sången , ”Deutschland uber alles ” ... eller bara atonalt instrumentalt.

**NIELS : ”Once upon a time , in the land of Iron-crosses
a circus traveled round , where the clowns were bosses”**

Cirkusvagnar med swastikas . Ett tält far upp med en örn i toppen . Niels slår en marscherande version av Horst Wessel lied .

In i manegen : Vite clownen Heinrich , därefter dvärgen Joseph i doktorscape , så Herman i flygarkostym nästan dold av åtskilliga färggranna ordnar ; sist Adolf i leoparskynke med jättelik megafon för att hålla takten i den sparkande gåsmarschen .

**”Heinrich was the whitest clown , heart and soul of ice ,
watching with his cobra eyes , the surmise of mice”**

Hans stampande får möss att fly ur hans silverglittrande brallor som han snabbt slår ihjäl med sin hjärtformade pinne och plattar till med spetsstövlarna .

**”Hermann fattest of them all , used to fly as cannonball
doves of peace he met in flight , took a sudden fall”**

De tre får kränga in fettisen i kanonen . Hermann far genom luften . Duvors fjädrar singlar ner över den tillplattade figuren som just missat skyddsnätet . Joseph undersöker kollit med sina jätteglasögon och tar till stora gräddsprutan i marskalksbaken ...

**"Imaginary sickness , for sure , always Doctor Joseph cures
Plagues and cholas allright , everything is in his might"**

Adolf ropar mot himlen och snart sänks en flaxande örn .
Han kliver på . Under detta förbereder sig de andra med ett
fyrverkeri . Raketer går av till Publikens heilanden , men snart
pekas det istället upp mot tälthimlen : Raketerna har träffat
både Adolf och fågeln som brinnande far ut i universum...

**"Sawdust emperor and tinsel king , Adolf reigns the circusing
peoples choice , with his voice , has the public on a string"**

Tältet tar fyr och folket flyr ... Ur askan växer
handelsträdgården . Ett par med två schäfrar går mot
solnedgången .

**"Once upon a time. Out of ashes grew a garden , quite sublime
hellish fire will be quenched by heavens rain
a human paradise returns again ... and again ... and again ..."**

Niels ballad kommer att fortsätta in i nästa scen ; förvandlad till
melodisk filmmusik ...

Kasper och Niels avslutar sin föreställning . De står framför
lakanet som tjänstgjort som duk . Tysta applåder under tårar
och leenden från publiken bakom bordet ...
De bugar djupt i slowmotion ...

PACKARDEN - Resan mot gränsen

Övertoning : Bugningen har förvandlats till två sovande
gestalter i baksätet på Packarden . Filmduken blir bakrutan där
autostradans lyktor försvinner ...

Grimwald skruvar nervöst på bilradion ; olika röster i
"nachrichten" , föredrag , någon Wagner-snutt . Till slut stänger
han av . Konrad ser sammanbitet in i
autostradans mötande trafik .

Vägen har fortfarande bombhål efter kriget vilket gör att
Packarden får sakta ner genom vägarbetenas reflexstolpar och
röda lyktor . Grimmwald pekar på en skylt
och Konrad svänger av ...
I baksätet studsar de mot varann men vaknar inte ; Vägen är
mörkare nu , mer slingrig .

TULLSTATIONEN

Gryningsljus över en mindre tysk tullstaion vid danska
gränsen. **Niels ballad slutar** . Bommen är nedfälld . Omsider
masar sig en liten man i uniform ut ur huset ; nyvaken drar han
fortfarande i hängslena . Han får fram en ficklampa
och lyser in i bilen .

TULLMANNEN : Papiren !

GRIMWALD : Papiren Bitte ; mein herr ! Bitteschön !

Räcker över handlingarna . Tullaren granskar länge ; håller upp
mot solen som börjar bräcka molnskyarna . Ficklampan in mot
Niels och Kasper , som vaknar upp .

TULLAREN : Komm mit ! Sofort !

Tullmästarn med pyjamasjacka innanför uniformen , bläddrar
i papprena , jämför med en pärm , jämför , bläddrar , ser på
flickan Niels , gossen Kasper ... finner efterlysningen av de två .
Hans underordnade vaktar rökande vid dörren
med ett elakt leende .
Konrad och Grimmwald sitter på andra sidan skrivbordet .

TULLMÄSTARN : Schöne kinder ! Heben sie ihre urlaub
ehrsätzigst .. your vacation ... enjoyed ?
Sie sprechen nur swedisch .

NIELS : Die Herringe der Nordsee sind magerer
dann die der Ostsee .

TULLMÄSTARN : Was ist das ?!

GRIMMWALD : Undschuldigen Sie ! Die sind Entertainers .

TULLMÄSTARN : Entertainers ? Hmmm... Und Sie ein alter
Narr ! Man soll nicht mit Deutschland tauschen !
Dont ´ make of Germany funny !

Han griper i telefonen . Slår i pärmarna igen .
Nytt telefonnummer ...

TULLMÄSTARN : Alle schlafen ... (Rycker på axlarna . Vinkar
åt Vakten att följa dem ut .) Halt Herr Jägermeister ! Bleiben
her , bitteschön .

Grimmwald har stannat i dörren . Tullmästarn kliver ut på
golvet , höjer handen i Hitlerhälsning :

TULLMÄSTARN : So hoch springt mein hund , wann er wurst
wünscht ! Palastbuhne . Neunzehnhundert sieben und
dreissig . Bon voyage , mein Herr !

TIVOLI-COLLAGE , följande vackra höstdag

Påfågeln faller ihop fjädrarna på den kinesiska utescenen där
ett comedia-del-arte-spektakel är igång ... Vi klipper mellan
dessas krumbukter , kärleksförklaringar och handgemäng och :

Niels far och Kaspers mor som väntar utanför huvudentrén .
Packarden anländer . Kasper rusar ut mot Viola . Jacob ser sin
son förklädd till flicka . De ser länge på varann . Sen springer
Niels fram till pappan som , tveksamt först , kramar honom .
Grimwald tar Viola under armen . Hon vänder sig om mot
Konrad , som gör honnör . hon firar av en slängkyss ...

Sluttexter : Matinéernas kung .

Och sen : Hela gängets frihetliga firanden , flirter och flurerier i
Skrattkammare och Lustigt hus , Bergochdalbana och
Sänggunga , vid Skjutbana och Burkkastning ,
svansjö och kristallpalats ...

Fortsättning följer i ...

Film 2 : GRILLADE GRODOR Skolastisk Skröna & Revolutionsdrama

Kasper enrolleras i stadens läroverk där 1800-talets
disciplinära piskor fortfarande viskar och viner i och under den
kloster-lika byggnadens tegelvalv . Där pedagogikens
tvångströjor hänger på osynliga krokar i vindlande korridorer .

Tunga ekdörrar stänger om örfilar och luggningar . Där
katedern är ett tortyrinstrument , skolbänken en skampåle och
klassrummet en ensamcell .

Men en upprorsrörelse är på gång i den olagliga skoltidningen
"Blaskan" där Kaspers satiriska teckningar och kamraten
Edwards avslöjande texter sätter skräck i läkarkåren och
förtjusning hos eleverna .

Och när rikspressen får nys om en Sexskandal börjar ävensom
Österhamns skvallertungor att löpa amok . Och plötsligt får
staden äran att figurera i den nyfödda televisionen . Året är
1957 .

Nya intriger och kärlekskomplikationer väntar också
Persongalleriet från "Matinéernas Kung"

* * *

EDWARD MONTEREY - Diplomatsen Kaspers "fiende" och
Medkonspiratör på Högre allmänna Läroverket .
Oppositionell A-student . "Svarta Nejlikan" i flygbladet
"Blaskan". 16 .

"KID" MONTEREY - Hans tvillingsyster . Orgelvirtuos och
Kaspers själasörjerska . Och litet till ... 16 .

JENS "JÖNSEN" JENSEN - Välmenande och vilsen Rektor - 65 .

WALDEMAR "FRÖKEN ACKE" AXELSSON - Omtyckt lärare i
Svenska språket och Litteraturen . Driftkucku . Anglofil . 50 .

LEKTOR LILJESTJÄLK - Latinlärare vars erotiska
eleveskapader skapar riksrubriker . 55 .

HERRMAN HERRING - Tysklärare med franska boudoirvanor .
Spegel ! Spegel ... 35 .

SKARPSKYTTEN - Gymnastiklärare med militära olater .
Nationell kantarell när det begav sig . 42 .

"KARON & KARO" - Franskilt par i vaktmästeri
& bespisning . 54 & 32 .

Tillkommer Kollegielärare , diverse elever och annat löst folk ...

FILM 3 : BLUNDA OCH FALL BAKÅT !

Sommaren 1959 förvandlas Ekhamras rundloge till Spektakel-lada med en Varieté som skapar världsrubriker . Åtminstone enligt den ur intet tillreste Mirakelmannen Zandor . Hans hypnos-föreställning byggs ut med lokala förmågor , en "nögendanserinde" och andra taskspelare , med Hollywood-musical av Niels & Kid som återvänder från den tidigare filmen .

Grimwald på Biografiska Teatern har fått lämna och lokalen har gjorts om till modehus av Sonya och Alex fru Lizette . Men tillsammans med Ekhamras Rutger och Alexander gör han comeback ur misären och man bestämmer sig att rusta upp den förfallna Rundlogen .

Kasper reder ut vem som verkligen är hans riktiga pappa då Viola , Elsa och Omberg avslöjar hemligheter ur det förflutna . Kasper målar och animerar sig förståss vidare i sin karriär ...

Mirakelmannen Zandor skapar sensationer och intriger och ett morddrama leder till förvecklingar ...

* * *

ZANDOR - Mirakelman och Hypnositör . Fullblodsalkis och Förförare av publik och blondiner. 37 .

AGNES LAGUN - Dansk nakendansös och ensemble-moder . 37 .

PRINSESSAN SORAYA - Itu-sågad primadonna med spruckna förhoppningar . Zandors fru med livförsäkring . 47 .

LENA LUFT - Lokal schlagersångerska med uppluckrade förväntningar och karriärstegar . 17 .

**DOKTOR SWING - Kapellmästare med klassisk utbildning och
cirkuserfarenhet . 62 .**

**IMPERIAL-ORKESTERN - Direkt från Paris och länets
omgivningar . Blandad kompott .**

**ASTROLOG-AKROBATERNA & ARENA-AMATÖRERNA - Från
Las Vegas och Läroverket .**